

NHỊ-THIÊN-DƯƠNG

ĐẠI DƯỢC PHÒNG

38, Rue de Canton, 38 - Cholon

TELEPHONE No 658

Có bán đủ các thứ thuốc rất nên thân hiệu như sau này:

1. Kiềm sắc bổ máu (Trị bệnh đờ đẫn suy nhược) Mỗi ve giá	2 \$ 00
2. Phụ-kỵa Kim-phụng-hoàn (Đền bù huyết hư khi suy) Mỗi hộp 2 hườn giá	1 00
3. Hòa-dâm chỉ-khải (Trị bệnh ho) Mỗi gói giá	0 15
4. Nội khoa công-cơ-lương (Trị chứng con nít) Mỗi gói giá	0 25
5. Tiểu tiện phát-lạnh-tàng (Trị chứng nước tiểu) Mỗi gói giá	0 10
6. Bình cam-linh (Trị bệnh cam tích) Mỗi gói 10 hườn giá	0 40
7. Sạn-độc-linh-được (Trị bệnh hoa liễu) Mỗi ve thuốc nước và thuốc hườn giá	3 00
8. Phần hiệu nhãn-uye-thức (Trị bệnh con mắt) Mỗi ve giá	1 00
9. Thanh-lạng-hoàn (Thuốc xổ) Mỗi ve giá	0 40
10. Phong-thập cơo-được (Thuốc dân trị các chứng bệnh phong thấp) Mỗi miếng giá	0 20
11. Sạn-phát-bá-thổ-giá (Thuốc nước xổ cho nước tiểu) Mỗi ve giá	0 30
12. Bạch-trược-cao (Trị các chứng bệnh đau lưng) Mỗi ve giá	0 30
13. Bại-độc-được-cao (Trị bệnh Ung-thư u-nhiệt, ghê chặc) Mỗi ve giá	0 30
14. Tiên-châu-phần (Trị bệnh phỏng lửa phỏng nước sôi) Mỗi ve giá	0 35
15. Tế-sanh-được-thủy (Trị các chứng bệnh cảm mạo, chột nước và thời-khí) Mỗi hộp giá	0 10
16. Bạch-thổ-giá (Đầu bạc hà) Ve nhỏ giá \$ 20 - ve lớn	0 40
17. Tiếng-được-cao (Trị bệnh lạt) Mỗi hườn giá	0 30
18. Châu-phần-sanh-cơ-tàng (Trị các thứ ghê-độc) Mỗi ve giá	0 30
19. Ngoại-khoa-trừ-độc-thủy (Thuốc nước để rửa các thứ ghê-độc) Mỗi ve giá	0 20
20. Nha-thống-được-thủy (Trị bệnh đau răng) Mỗi ve giá	0 20
21. Vạn-ứng-như-phát-trá (Trị bệnh cảm) Mỗi gói giá	0 06
22. Vi-tế-sanh-trật-đá-hoàn (Hoặc tế-cây, hoặc đánh-đập) Mỗi hộp giá	0 50
23. Dầu-Essence de Menthe hiệu Nhị-thiên-Dương, Mỗi ve giá	0 25
24. Vạn-ứng-phật-đơn (Trị bệnh nhiệt đầu-đau bụng tức ngực)	0 10
25. Dầu-đậu-khẩu (Nhất-đầu-nóng-lạnh-số-muối) Mỗi ve giá	0 14
26. Bông-gòn-thuốc (Đề-bỏ-rỉ-ghê) Mỗi gói là	0 00
27. Mông-tiền-trá (Trá-bỏ-a-phần) Giá mỗi gói là	1 30
28. Tây-thi-lộ-hương-thủy, Mỗi ve giá	0 30
29. Lạp-chỉ-đào-thư-ng-được-thủy, Mỗi ve giá	0 30
30. Vạn-ứng-nhị-thiên-đầu, Mỗi ve giá	0 28
31. Bát-nha-hươc-khuyến, mỗi hộp giá	0 30
32. Vạn-ứng-bổ-tả-dân-mỗi ve giá	0 20
33. Cầm-bộ-ninh-thủy-lỗ-tiểu-hoàn, mỗi hộp sáu hườn giá	0 80
34. Dầu-chối	0 40
	0 30
	0 60
35. Hoa-lộ-thủy	0 40
	0 25
	0 15

Bổ-lương hằng năm gởi một lòng cứu thế tế nhân, cho nên chúng nài hao tổn bạc ngàn mà in ra mấy ngàn cuốn Dược-tá-h phục-pháp (chỉ cách dùng các thứ thuốc rất kỹ lưỡng) để dành mà cho thân-chủ; nếu vị nào có ít thơ xin, thì Bôn-đương lập tức gởi liền c ảng bả sai sót.

Saloon, Imp. Commerciale C. ARDIN ET FILS.
Té. 649 : 4 000 exemplaires.

Le Directeur-Gérant: NGUYỄN CHÁNH-SẮT

Ng-ch. Sắt

NÔNG-CO MIN-ĐAM

Causeries sur l'Agriculture et le Commerce

PARAISANT LE JEUDI

18e ANNÉE
NĂM THỨ 18
Ngày 20 Mars
1919

農 賈 茗 談

Số 104
Ngày 19 tháng Ba
năm Kỷ-Mùi

MỖI TUYÊN ĐĂNG BẢO NGÀY THỨ NĂM

<p>ĐỊNH GIÁ BÁN THROUGH CÔ ĐÔNG-DƯƠNG</p> <p>Một năm..... 5 \$ 00 Sáu tháng..... 3 00 Mỗi số..... 0 10</p> <p>ABONNEMENTS France et Colonies</p> <p>Un an..... 206.00 3x mois..... 12 00</p> <p>Les abonnements sont payables d'avance</p>	<p>Chỉ nhưn:</p> <p>F. CANAVAGGIO</p> <p>Tổng-lý, kiêm Chánh-chủ-bắt:</p> <p>Nguyễn-chánh-Sắt</p> <p>Đại-biên:</p> <p>Đặng-thức-Đông - Nguyễn-Viên-Khí</p>	<p>PUBLICITÉ ANNONCES LEGALES ET JUDICIAIRES</p> <p>La ligne de 0m65 de large... 1 \$ 50 Le décompte des lignes est calculé à raison de 3 au centimètre suivant les caractères employés.</p> <p>Pour les annonces commerciales ou traités à forfait.</p> <p>BẢO GIÁC Những lời rao báo về việc thương mại, xin ghi theo, hoặc yêu tại Bôn-quản mà thương nghị.</p>
--	--	--

Direction, Rédaction et Administration: 157, rue Catinat. — SAIGON.

Ông nào mua báo, xin đóng giùm tiền trước

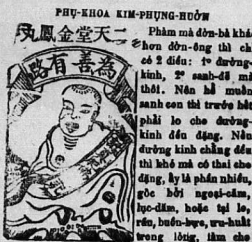
MỤC LỤC

1. Nam-kí tạo tác nghiệp.
2. Xui cũng lúa gạo.
3. Bị thiệt hại vì giá lúa.
4. Thế-giới Tân-văn.
5. Cáo-thi.
6. Nghiêu khuyến phệ Nghiêu.
7. Lời cảm tạ.
8. Đông-dương thương tưởng.
9. Lễ tiếp mừng đạo binh Đông-dương
10. Sự minh chánh của Mậu-quốc.
11. Như Tây nghet trioh.
12. Tục điều giải nghĩa.
13. Túc Kiều.
14. Thơ tin vấn lai.
15. Ai làm được.
16. Cảm ơn mà cũng thờ than.

房藥大堂天二 NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG

TIỆM LỚN TẠI QUẬN-ĐÔNG TỈNH THANH. - MỘT TIỆM TRONG

Ở tại đường Canton, số 38, Chợ-lớn. - Téléphone No. 358

PHU-KHOA KIM-PHUNG-HUON
Phẩm mà đôn-bá khác
Phon đôn-ông thì chỉ
có 2 dấu: 2 đường-
kinh, 2 sanh-đá mà
thời. Nền bề muốn
sanh con thì trước hết
phải lo cho đường-
kinh đôn-ông. Nền
đường kinh chẳng đôn
thì khó mà có thai cho
đặng, lý là phần nhĩn,
gốc bởi ngoai-câm,
lục-dâm, hoặc tại lệ,
rêu, buồn-huê, tru-khút
trọng lợng, làm cho
khí huyết lưu đôn, sanh nhĩn chẳng bình, đôn
cũng do sai đường-kinh không đôn mà ra.

Tổ sanh đượ thấy

Hiện nay là đời Y-học phát minh,
cho nên nghề Y-thuật đã nghiên cứu
càng ngày càng tinh hơn nữa, nhưng
mà đời càng tiến hoá chừng nào, bệnh
lại càng sanh nhiều chừng lạ lùng chừng
ấy, cho nên phép làm thuốc cũng phải
tỷ do mà chế huyệt thì mới hiệu lực
thời nghi. Nay Đôn-đường có chế một
thứ thuốc nước này rất hay chữa bệnh
chủ trị các chứng kể ra sau này:

- Vì các chứng ban,
- Đồn mủ cầm mào,
- Nóng lạnh nhất đừ,
- Thuở chứng dịch hạch,
- Hoạt loạn tiểu y,
- Sau bụng sinh huyết,
- Trường phong trường đâm,
- Khí thốn nhưon sự,
- Châm gió sanch ho,
- Khết mủn kết đâm,
- Nốt mủi cùng toành,
- Tàn thĩa hàn nhiệt,
- Trắng thì phát nóng,
- Thấy thì hết phay,
- Vị chứng tiêu ban,
- Đi gao độn nhon,
- Sau phong chanh cơ
- Đôn ngứa dôn nhon.

CHỈ DÙNG: Người lớn mỗi lần
uống một vò, hoặc uống một chén nhỏ
hơn. Con nhỏ uống nửa chén nhỏ. Uống
đều 20 ngày. - Cần phải chữa dứt ở tháng

uống 6 giọt, nóng với nước trà, cứ nửa
giờ thì uống một lần, trong uống ngoài
thoa, rất nên công hiệu.
Mỗi vò giá là..... 0 \$ 10
Mỗi 10 vò..... 0 20

Nhi-khoa-công-cơ-tân

Chữ trị con nít cấp mạng kinh phong, cũng
cũng chữa bệnh của con nít ra sau này:
Cầm cơn phong háng, mình nóng, mặt đỏ,
đám ngàn chận con mắt lờn, hoặc trợn mắt,
cứng cứng, cứng lằn, bắt tỉnh nhon sự, miệng
mũi trong khít, tròng rớt đau thán, hư thò khô
khô mà lằn ra ho, hoặc khóc đôn và giật tay giật
chân, đương đét huật hỏn, hoặc miệng mồm khô
khô lại hay khấc nước, lý là chứng CAP-KINH
PHUNG phát chứng nước trị mà uống với thuốc
tân này.

Còn như thối nước, thoát lạnh, bại mủn, thì ra
rút tay, rút chân, da mặt xanh, vàng mết, hay gầy
khô khô, cơ sệt, ăn uống chẳng đặng, hoặc có
nước mắt, đăm ngỏ con mắt không nhon, đương
đột đường tiểu không thì, tay chân lạnh ngắt,
rớt lằn chẳng biết, lý là chứng HANG-KINH-
PHUNG, phải dùng nước gao rang mà uống với
thuốc tân này.

CHAM ĐƯỜNG: Cần uống tháng 10 3 tháng
uống mỗi ngày 1 giọt phân làm 3 lần. Từ 4 tháng
đến 12 tháng mỗi ngày uống 1 giọt. Từ 4 tuổi cho
lên mỗi ngày uống 3 lần, mỗi lần 1 giọt. Cần con
nít ngày chứng mồm nó ăn chơi thì mỗi ngày
cho nó uống nửa giọt, uống với nước trà thì trị
đặng các chứng bệnh và mạnh mẽ trong mình.

Bệnh trước cơ

Thuở này gọi trị các bệnh lỵ, hoặc đái
giết, lỵ mủ, hoặc trắng hoặc vàng, hoặc
đỏ lỵ, hoặc huyết, chảy ra đùn đừ ở cơ hoặc
phần mà đùn thì hết, lợi lợi trở đặng các
chứng trước cơ.
Mỗi vò uống 20 ngày. Cần phải chữa dứt ở tháng

TRAI THƠ MỘC MICHEL Nguyễn-hiệp-Hòa

Tại chợ Lát-Thiếu

Tại trụ tôi có đóng sẵn các món là:
Bàn ăn mộc-đá dài, có chân 2 kiêu. - Bàn
ăn mộc-đá tron có kẻ thành. - Bàn
ăn mộc-gỗ lĩn 4 kiêu. - Bàn tron 4
trụ mộc-đá. - Bàn tron 4 trụ mộc-cây. - Bàn
rây có một kiêu. - Bàn lau 12 trụ. - Bàn
khách (salon). - Bàn ruợ (apéritif) 3
kiêu. - Vang một chơn tiện, vang hai
hạt, và vang ba. Tủ thờ, chân 3 kiêu; Tủ áo,
Tủ ruợ (buffet); giá nón dĩa (Porte-
parapluie et chapeau); Trụ kiêu (colonne)
ghế bàn-kết (Banquette),ghế ngồi 5 kiêu,
ghế băng nguyệt, bàn viết 3 kiêu, vang
một băng dĩa trắng có chơn tiện.

Làm theo kiểu kiêu thời, bằng cây
trắc, chm lại, gỗ, toàn là cây đanh mốt,
thợ làm khéo léo tinh xảo, không giả dối.
Xin quí ông có muốn dùng các món
đồ chùng độn trong nhà, thì xin gọi thợ,
hay là thân hành đến tại tiệm tôi, tại
chợ Lát-Thiếu đường ra công-xe heo
(Abattoir), hoặc mua hay là đặc, thì tôi
sẵn lòng làm mau và vừa theo ý quí-ý.

Chỗ trại mộc
của khố

LỢI RAO

Kính công tôn bằng qua khách đượ
bay: Nhà gỗ hiện Drono-Hoa-Viet-
Phu, ở đường AMRAL Courant, môn
đài 53, Saigon, phòng vị sanch sẽ tinh anh,
đi rộng rãi mà mát, mà giá tiền rẻ hơn,
lại gần gara chành Saigon, rất tiện lợi
cho quan khách tới lui, xin rộng lòng
thì ăn một chuyến thì sẽ rõ trong lòng
chàng tôi là hiển minh sẽ là thế nào.

ANTOINE BAU, 66 kh.
No. 53, Amral Courant.

NHI-THIÊN-ĐƯỜNG

PHARMACIE ASIATIQUE
38, Rue de Canton, Cholon
Tiệm chính ở tại Quảng-đông, đng Leongy Vi-Tê-Sanh chỗ nà

Sưu-Độc-Lĩnh-Đượ

(THUỐC TRỊ BỆNH TIÊM-LÀ)

Bệnh Hoa-liêu là một mại giặc lớn trường đời và-mình thế-giới, kể mang
lây, ăn chẳng biết ngon, ngủ không yên giấc, lý là một giặc bệnh rất thán, rất độc,
cho nên quần xã-hội. Bởi vậy cho nên từ xưa đến nay những nhà-hàng hay-khiết,
có nhiều người vì nó mà phải bỏ mình cùng tuyệt giống, hoặc đi truyền lại cho vợ
con, lý cũng đều tại dùng lầm phương thuốc.

Chữ như liệt kê đây, là ra làm thuốc đôn này, của trị các bệnh Hoa-liêu cũng
đủ nhiều, gần khắp trong thế-giới, cho nên mới thấy đặng nhiều cái mới lạ mà
nguy hiểm, vì có nhiều thầy trị bệnh Hoa-liêu hay dùng những vị Đĩ-độn-sương
mà trị cho mệch, hoặc dùng vị Thủy-nghiên mà đừ vào theo mệch mệch, cái
là lại thán mà lại không có anh con nít đặng, ắt phải tuyệt giống tuyệt nòi, cái
sợ-hại ấy rất to. Và chẳng hề cái độc mà nó vào mình, thì nó cứ vào theo mệch mệch,
mệch mệch, chứ không phải là ở hoài một chỗ, nên xử như vậy mà xử ra đây mới
mệch mệch, chứ không phải là ở hoài một chỗ, nên xử như vậy mà xử ra đây mới
mệch mệch, chứ không phải là ở hoài một chỗ, nên xử như vậy mà xử ra đây mới

Bởi tôi và vợ các ông nên phải tìm các phương hay và hiệp với các ông
Lương-y đặng trị bệnh của các ông, bình ỳ mà chữa thế thuốc này ra đây, để mà
cứu người ra khỏi đời, và lợi mình thuốc đôn là hòa-bình, không ngưng không xử
lầm, bệnh nặng thì mỗi ngày xử hai lần, còn bệnh nhẹ thì mỗi ngày xử một lần, không
đang đặng, không cho mủi hỏn, hoặc theo đường tiêu-tiểu, hay là nơi thế mà ra
đầu cho người không phải bệnh Hoa-liêu mà sống, thì nó cũng làm cho huyết độn
mệch mệch, ăn đượ nhiều, ngủ yên giấc và sức độn-sức độn, tinh-thần khoẻ khoắn.

Chữ trị các chứng bệnh bệnh Hoa-liêu kể ra sau này:

- Phong thấp đau xương,
- Tim-lạ là lỵ,
- Sau bệnh hết-nổi,
- Huyết khô huyết độc,
- Giết độc lấy hũa,
- Hạch nơi chỗ độc,
- Bản thân hết nòi,
- Đương-mại mào mào,
- Ung thư mại ghà,
- Lạt voi lạt độn tiểu,
- Và danh thủng độn,
- Cả chứng độn ngoài da,

Như ai có bị mại chứng bệnh này thì xin đặng coi ắt tiên, hãy mua mà uống, vì
thuốc này trị mại mại chứng con tôi đi tại lợi mệch.
Chữ đặng: Cần uống sớm mai uống thuốc nước một muỗng, và tối trước khi
ngủ một muỗng. Cần thuốc nước, uống mỗi lần ba muỗng sau khi ăn cơm bữa và tối,
phải thêm mỗi ngày một lần và phải cứ uống ở ăn chầu, để uống sẽ.

Mỗi vò uống 20 ngày. Cần phải chữa dứt ở tháng

Nhà in và nhà bán sách HUYNH-KIM-DANH 12 - Rue Catinat, 14, Saigon

Kính lời cùng lực châu chur qui-ôn qui-bà được rõ, nghề bán sách và nhà-in của tôi xưa nay đã được bền vững, thiết nghĩ nhờ qui-ông qui-bà có lòng tốt mà giúp tôi mới nên việc, thiết tôi thăm cảm chàng cùng. Nay tôi mới mở thêm một cửa hàng buôn bán tờ lụa dù có kiểu hàng Tây, hàng Bắc hàng Tàu, hàng Xiêm, hàng Nhật-bản cùng là ren, nân Tủy và đồ đồng, thì tôi chắc rằng qui-ông qui-bà cũng sẵn lòng giúp tôi cho nên việc lặn. Cứ xin qui-bà có lòng chiếu cố mà giúp cho cuộc thương-mại của người đồng-bang cùng, ngày càng mở man thịnh phát; mai sau mà có được cuộc buồn to, thì tiền bạc ấy cũng làm chuyển nội xứ Nam-kỳ chứ không lợt ra xứ khác, nhưng tôi là phận đờn-bà thiếu trí, những lời tôi tỏ ra đây hoặc có lỗi lầm chỉ thì tôi cũng xin qui-ông qui-bà miễn lỗi cho tôi. Vì tôi thấy mấy chú khách và mấy chú chủ tờ lụa từ tay đây đều nhờ nghề buôn bán mà làm giàu to, còn đồng-bang ta thì cứ ngồi khoanh tay mà ngó, để cho bọn ấy họ lượm tiền. Nay đồng-bào ta ngoài Bắc-kỳ đã đi hết nhiều thứ tờ lụa rất khéo mà lại chắc chắn, lại cũng có ý rõ hơn hàng ngoại quốc. Nên tôi tưởng đồng-bang ta cũng sẽ hết lòng dùng những tờ lụa xứ ta mà giúp cho công nghệ xứ ta cho mau hưng vượng.

Mua Vở HUYNH-KIM-DANH Căn nhà

ĐỒNG HỒ NHỎ HIỆU "OMEGA"

ĐI BẮT ĐÚNG GIỜ một mình hàng L. CAFFORT ở đường Catinat - Saigon có bán mà thôi

NAM-KỲ CHỈ CUỘC CÔNG-TY

Lớ làm giấy Nam-kỳ hiện là : Nam-kỳ chỉ cuộc công-ti, nay lập đã gần thành rồi; nên kể từ ngày nay đã khởi sự mua các thứ giấy lộn và giẻ rách. Lụa-châu như ai có/giấy lộn bất kỳ là giẻ chỉ, hoặc giẻ rách như là giẻ vải, giẻ lụa, thì công-ti đều mua hết.

Giá mua như vậy :

- 1- Giấy lộn mua 2\$00 mỗi 100 kilô.
2- Giẻ rách lớn lao mua 3\$00 mỗi 100 kilô.
3- Giẻ rách trắng hết mua 4\$00 mỗi 100 kilô.

Trừ ra nỉ và giẻ đen thì không mua.

Như ai có các thứ giấy lộn và giẻ rách đã nói trên đây, xin hãy đem đến tiệm ngành của Công-ti tại Saigon, đường d'Adrian, số 28 mà bán, thì sẽ có người Đại-kỳ mua cho.

PARFUMERIE-COIFFEUR-CHAPELLERIE Michel THO 93, Rue Catinat - Saigon

Tiền bán nón, dù, gậy cầm tay, dĩa và xà bông thơm, phấn thoa mặt, vở, giấy lung giá, ở đường Catinat số 93, ngay nhà in và bán sách của ông C. ANDRÉ tại địa (Imprimerie Librairie Commercial) có phòng hút tóc sạch sẽ, giá rẻ. Lành in các thứ áo, sách, cần dùng trong Làng Tống, bán sách về cho học trò, mực viết v.v. bán thơ, truyện đồ thủ, sửa máy may viết các hiệu. Lụa-chân quàn-tú muốn mua món chi, tiệm không có thì cũng sẵn lòng mua đùm cho có mà gửi chẳng sợ công. Michel LE-VAN-THU.

DAU ESSENCE HAY LAM

Dầu Essence de Menthe của ông Lương-Y Vi-tê-san chế ra, khử độc hay lắm. Bất kỳ nam phụ lão ấu, có đờm, có phong, hoặc cảm mạo, phong sưng, nóng lạnh, sổ mũi, nhức đầu, đau bụng, hoặc bị kinh phong, thấy đều dùng được, trong uống ngoài, thoa rất nên thần diệu.

Tại tiệm Nhì-Thiên-Đường Cholôn có bán

Giá: Mỗi ve..... 0\$25 Mươi ve..... 2 40

CÓ MỘT MÌNH HANG DENIS FRERES làm Đại-lý, có trữ hộp quẹt hiệu này nội cõi Đông-Dương mà thôi.

Hộp quẹt này gọi bán lẻ khắp nơi, có một su nhỏ một hộp mà thôi.

NÔNG-CO MÍN-ĐAM

Nam-kỳ Tạo-tác nghiệp

Khi xưa Việt-Nam ta chưa mở mang, quốc-dân ta còn chất phát, ít biết ham muốn vật huê mỹ, ăn thì cứ cơm cá làm thường, mặc thì cứ vải bố làm quần áo, bé ở thì chỉ nhà lá lều tranh, chớ chẳng hề biết lầu cất nguy nga, nhà cấp nền cao như chúng ta đã thấy dọc ngang cùng các chợ các làng ngày nay đó vậy.

Từ khi Nhà-nước Đại-Pháp lãnh khai hóa xứ ta, mới đem cái mới ngon hơn ngọt của cà phê và cà phê minh mà rải chung trong quê-vực ta; từ ấy đến nay cuộc lý-tải của quốc-dân ta một ngày một thêm rộng rãi, chỗ nghe thấy một ngày một thêm cao xa, bề ăn xài một ngày một thêm chơi chớ. Người ở thì thành thì tập ăn mặc theo Âu-châu, còn kẻ ở sang giả cũng biến cải phần cư xứ. Quốc-dân ta phần đông dùng tờ lụa mà may áo quần, sắm xe-tàu mà đi cho tiện, cất lầu cất nhà ở cho sung sướng. Bởi vậy các nước mỗi ngày mỗi chớ thêm đồ cơ xảo vật chế tạo đến mà bán cho quốc-dân ta dùng, còn quốc-dân ta thì cứ dùng nhau mà mua, chớ ít ai tính bậy vật chi ra mà bán cho họ. Xét lại số tiền bạc mỗi năm quốc-dân ta xuất mà trao cho các nước biết ức triệu nào mà kể.

Tuy quốc-dân ta gần gũi thấy Đại-Pháp đã năm sáu mươi năm rồi mà tình cạnh tranh, phân-biệt-thức chưa được giống thấy ta chút nào cả. Và trong thế-kỷ này các nước trên địa-cầu nước nào cũng chuyên làm việc làm gạo: nước nào cũng nông và nông vì tranh cạnh thườn nước, lượn tình công nhẹ mà gây dựng cảnh phú cường cho dân-tộc. Ấy là đời cạnh tranh kịch liệt, chớ có ai mà đánh liều nhảm một đũa chòm nơi lời tiên-trị lạc giờ.

Thăm thẳm! cấp đời như vậy mà trong thảy quốc-dân ta nơi miền Bắc-kỳ thì còn có người biết chuyên môn thiết nghiệp, chỉ tr miền Trung-kỳ. Cao-man và Lèo thì chỉ bán hồ nơi trường lợi, không ham tranh cạnh chợ người, có sàng-vật sẵn mà chưa hay dùng, có tài nguyên rỗng mà chưa hay khai, còn miền Nam-kỳ ta đây lại còn chưa nữa; Dân sự được hưởng phần diên địa phi nhiều, ruộng tốt thì nhiều rồi quên lừng lời thương-trưởng và công-nghệ hết. Chẳng phải tôi đề ý chiết bán chi nhau mà di chỉ chỗ tế của đồng-chương ta; ấy là lý lẽ ngay mà bày tỏ cùng nhau, ngó thấy chỗ còn khuyết điểm mà lo bồi bổ chớ.

Xin đồng-bang nghĩ lại đó mà coi, trong Đông-dương này duy có xứ Nam-kỳ nguồn lợi nhiều mà lại to hơn hết. Nếu kể cho đủ thì phải làm một quyển sách to, chớ luận một bài để đầu chỉ đủ cho được. Kia đường mua bán lúa gạo, nọ hàng lập tiệm cầm đồ, đây bày hàng bạc cho vay, đó lãnh tạo-tác nhà cửa, thiếu chi là mỗi lợi lớn. Mà hỏi lại: Sự mua bán lúa gạo ai cầm quyền?

— Nhà-trủ Ai làm chủ máy tiêm cần đó? — Cũng là Khách-trủ. Thế ông ai cho diên-chủ vay nhiều? — Khách-trủ (chetty). Ai lãnh một nhà cửa trong các tỉnh các làng? — Cũng Khách-trủ. Người có chút nhiệt thành về đường tân-hóa của quê-vực ta nghe mấy câu trả lời đó có đau lòng chăng? Tôi e cho quốc-dân Nam-kỳ ta một ngày kia thác xuống Am-Phù, rồi Đầm-vương thẳng điện kêu đừng sập hàng mà hỏi: « Vay chớ trong nhĩ thân thế kỷ cầm đũa ở trên Nam-Việt làm những việc chi bỏ ỉch cho đường kính-tê trong nước? »

Thi quốc-dân ta biết lấy chi mà tàu. Dầu có người cao đàm hùng biện chोलमा đi nữa thì bài quá cũng đáp rằng: « Chúng tôi ở trên Nam-kỳ người học-thức thì hưởng phần chung đảnh chôn quyền-môn người phú-hộ thì lo chôn đầu bạc tiền cho kỹ lưỡng, còn người thôn phu thì cày sâu cuốc bẫm, chần nằng đăm mửa, chớ cuộc kính-tê chúng tôi nào hay, lời lợi quyền-chính tôi cũng chớ nắm. » Nếu Đầm-chúa các có hỏi sao chúng ta có sàng thấy Đại-Pháp lại không biết hác chước mà làm theo, thì chúng ta ắt hết lời mà đòi đáp.

Và trong hôn mỗi lợi lớn tôi kể trước kia, sự mua bán lúa gạo là sự cả thể muốn tranh quyền phải lâu một chút; sự lập tiệm cầm đồ và sự lập hàng bạc chớ vay thì chúng ta chưa có tư-hồn nhiều, nên chưa có thể làm gấp được. Chớ như nghề lãnh cất nhà cửa chẳng cần phải có vốn lớn, chẳng

lựa phải có tài năng, quốc-dân Nam-kỳ có nhiều người dư trí lực mà chuyên nghề ấy. Trong mười năm sau đây cuộc tài-chánh xứ Nam-kỳ rất hưng vượng, nên Nhà-nước mướn cất công-thự, học-đường, mướn bát cầu, đắp đường nơi Saigon, Cholon và khắp trong các tỉnh các làng. Đã vậy mà chủ phủ-gia điển-chủ nhờ cuộc lý-tài rộng rãi nên cũng đưa nhau mướn cất nhà cặp phở lán. Bởi đó nên nghề lành tạo tác trở nên lợi lớn. Mà những người chuyên nghề này ở tại Saigon, Annam chừng vài người, Langsa năm ba người, còn phần đông thì Khách-trú. Ở các tỉnh thì rông Khách-trú hết thầy; Annam có tỉnh cũng được một đôi người, song có thì có mấy người lành bát cầu cây, lành cất đình, cất nhà là cho làng làm theo kiểu Annam không có bán đồ đầu giá. Còn những nhà viên quan ở, những công-thự, những học-đường, cất theo kiểu về của sự Tạo tác ra cho thì hết thầy về phần khách-trú lành cất.

Ái ai cũng rõ thầy những Khách-trú chuyên nghề tạo tác phần nhiều không biết nghe biết viết biết nói tiếng Langsa, không có vốn liền bao nhiêu, mà họ còn dấm xúng ra mà làm thay, huông chiq uốc-dân ta còn hiểu, người đã có sáng tư-hồn nhiều lại có phần học-thức đủ mà lại không dám làm như họ. Ấy là một cuộc làm ăn sinh lợi rất lớn và chẳng phải hèn hạ chi đó, có sao lại tránh mà chẳng làm? có sao lại nhượng cho chúng? Hay là một nghề lành tạo tác phải tính phải lo nhiều nên hay

cực trí mệt lòng. Hay là nói người Annam chưa quen nghề, nên hễ ra làm thì e lỗ vốn.

Nếu luận như vậy thì sai biệt đường nào. Trong đời có nghề chỉ làm mà khỏi lo khỏi tính bao giờ, nếu không tính thì làm sao cho có lợi, nếu không lo thì làm sao cho thành-tựu. Còn sự là cùng/quen thì tại đường mình chưa đi cùng đi rồi để mà thôi chớ. Hơn năm năm nay Chánh-phủ có lập một cuộc Tạo-tác học-đường tại Hanoi. Học-sanh thuộc Nam-kỳ mỗi năm tốt nghiệp nơi trường ấy mà ra kể cũng trên mười người; hết thầy đều vào giúp việc cho Nhà-nước. Chớ chi trong số học-sanh tốt nghiệp đó mà người nào chăm-sáng tư-hồn thì về dùng, chớ học-thức mà chuyên nghề lành tạo tác nhà cửa thì có lo chi thừa-sút khách-trú.

Thiết nghĩ trên địa cầu này có nhiều nước đất hẹp dân đông, quốc-dân lũng túng trong chớ làm ăn, đến đời phải lia chớ hướng sang ngoại-quốc mà sanh nhai. Xứ ta nghề nghiệp sáng có, chẳng làm thì thôi, chớ hễ làm thì thầy lợi, có sao lại khoanh tay mà để môi lợi cho người. Vậy xin trí-thức chớ tôn trước hết khá nong nã trong nghề tạo-tác. Ấy là một nghề chẳng khó chi đó, mà thiệt là một nguồn lợi rất to tác chớ nên khinh thì.

N. C. M. Đ.

Rượu Sâm-banh hiệu MARQUIS DE BERGEY là rượu nhứt hảo hạng

Xuất cảng lúa gạo

Xem L.T.T.V. số 605 thấy L.H.Muru bắt bớ ý kiến của bốn báo và trích bốn báo sao không xin cầm xuất cảng lúa gạo đồng lúa sứt giá cho dân khỏi đói. Đều lợi hại trong sự cầm xuất cảng lúa gạo thì bốn báo đã có luận rành rẽ trong số 96 ngày 16 Janvier 1919 và số 102 ngày 6 Mars 1919 rồi. Vậy bốn quân trường chẳng cần chi phải tài luận nữa mà choán giấy. Bốn quân chỉ xin L. H. Muru hãy đọc mấy bài ấy lại cho kỹ thì biết phải quấy, và cũng thừa dịp mà xin L. H. Muru chớ tưởng mình cao kiến hơn người ta hết mà làm.

Bài L. H. Muru ra rồi thì bốn quân liền tiếp được một bức thư của một vị khản-quan ở Canho gọi lên mà phân đối. Vậy bốn quân xin ấn hành bức thư ấy ra sau đây cho khản-quan trông làm.

N. C. M. Đ.

Canho, le 16 Mars 1919.
à Monsieur le Chef-bù du Nong-co Min-Bam Saigon;

Mon cher Monsieur Nguyên-chánh-Sát, Tôi thấy trong tờ báo L.T.T.V. số 605, có ấn hành một bài luận-đề của M. L. H. Muru nói về việc xuất cảng lúa gạo Nam-kỳ. Vì ý kiến của người viết bài ấy chẳng hiệp với ý kiến của tôi và của nhiều đảng thức-gia Annam, nên tôi xin biên giải đôi lời cho đồng-bang xem rồi nghĩ coi ý kiến nào thuận lý.

M. L. H. Muru trích N. C. M. D. và Q. D. D. Đ. sao không hiệp ý với ông. Tôi chẳng hiểu M. L. H. Muru có tưởng đại ý mấy bài luận-đề của N. C. M. D. và Q. D. D. Đ. chẳng; song tôi xem bài của ông có hơi khinh ngạo và dùng tiếng bất nhã, thì tôi đoán rằng ông viết bài này chớ hao biếm chớ chẳng phải chớ nghĩ luận công ích, người bình bút nghiệp mà cứ chỉ như vậy thì chưa hiểu cái điều viết bài luận-đề, nên không xứng người viết báo. Nghĩ lại chỉ có đề của M. L. H. Muru cho dài làm thì không hữu ích cho ai, vậy tôi chỉ xin biên lại ý kiến của ông mà thôi.

M. L. H. Muru không chịu rằng việc cầm xuất cảng lúa gạo là đại hại cho dân Nam-kỳ. Ông nói cầm xuất cảng thì bắt quá mấy nghìn dân rã rã đó thôi, mà cứu được mấy triệu dân khỏi đói. Nói vậy cũng phải, song chưa đáng. Ở Nam-Việt ta, sự bán lúa là một gốc lớn trong cuộc đại thương, nghĩ chẳng khác nào như cái mạch máu vận động trong thân thể con người vậy.

Năm nay mùa mần đã thất bát, nếu cầm xuất cảng thì giá lúa phải hạ, buóc các điền chủ phải bán tất bộ một lần mà tiến mà xây dựng. (1) Như thế khách-trú thì thừa-diệp lúa rẻ, tóm thu mua hết, rồi sau bán lại cho dân ta đều mắc thế nào ta cũng phải chịu. Chúng nó mua đi bán lại cho ta đã lời một lớp, rồi trong ít tháng Chánh-phủ cho lúa gạo xuất cảng được, thì giá lên giá, khách-trú bán cho ngoại-quốc lời một lớp nữa; mà bán cho ngoại-quốc mới lợi lại càng to tác hơn nữa.

Cầm xuất cảng lúa gạo lại còn một điều hại nữa nữa. Ai chẳng rõ tánh tình khách-trú thì không dễ chuyên ấy; chớ sự cầm xuất cảng dạng rồi, mà khó cầm nhất việc chớ lâu cho dạng. Ấy là một điều hại cho kho Chánh-phủ lắm đó.

Ấy vậy, cầm xuất cảng lúa gạo thì chẳng khác nào ngăn bích mạch máu của thân người, tài-sáng Việt-Nam đổ ra như tro bụi, còn số tiền thâu về thì chẳng có đường lấy chi mà lo-cuộc tấn bộ về đường kinh-tế cho dạng, lấy chi mà mướn non-công làm mùa tới nữa. Nếu điền chủ bị lỗ thối quá thì tất nhiên những tá điền cũng phải bị hại; bởi vì điền-chủ không tiền lấy chi mà nuôi tá-diên. Trong ba triệu dân Nam-kỳ ta, 10 phần hết 9 phần làm ruộng rồi, nên hễ người làm ruộng bị lỗ bao nhiêu thì Nam-kỳ nghèo bấy nhiêu. Hễ cọt cái tiêu, thì khó cho con đưng vững dạng.

Hiện nay, thường có dân ta chưa gây dựng được, nên từ đầu năm chỉ chịu, bạc Annam bị đổ về tay khách-trú hết; chỉ nhờ có lúa gạo làm mới dạng van hồi bạc

(1) Cái văn-đề này ông Nguyên-chánh-Sát đã có luận rõ trong tờ Nong-co số 102.

ta lại mà xây dựng, nếu thậu lại chẳng đáng thì còn gì là Nam-kỳ ta.

Vậy trước hết ta phải bảo chữa cái quyền lợi chung của Nam-Việt. Ấy là đều rút hết họ, ta chớ khà-o-hờ.

Cái tôn-chức của bực thượng-lưu trong xã-hội ta và của Chánh-phủ Đại-pháp là chủ khai hóa Việt, nếu ta không có tư bản mà lợi dụng, để cho bạc của ta về tay tha bang, rồi họ lấy đó làm lợi thêm cho họ nữa, thì ắt cái tiền-đề của chúng-tộc ta chỉ ngay đường nó béc còn gì.

Ấy vậy, dân Nam-Việt bị mùa thất mà mất địa-vị thì khó cũng phải cần lòng một đàng rút hết bạc Annam, lại mà khai hóa cho Nam-Việt. Ấy là đều đại-nghĩa của dân-tộc ta, mỗi người phải hiểu.

Nếu trường làm theo như ý kiến của M. L. H. Muru mới vững tay gánh vác sự đời, thì tôi e cho cái địa-vị Nam-Việt ta càng ngày càng tệ đi.

Đấy tôi tưởng M. L. H. Muru chưa rõ chất là xuất cảng gạo hay là cầm xuất cảng gạo. Trong bài luận của ông, có một khúc ông ước sao báo-báo-chương báo nhau mà xin thậu-phủ ngân-chào.

điền, tức thường kết luận ông lại nói các báo không chấp nhau xin Chánh-phủ "tức đặng sách nào mà trợ cơ cho bá tánh"; chớ ông cũng ngưng lại không tỏ ý chính của ông ra thì đủ hiểu là ông không có suy nghĩ sâu rồi mới viết.

Còn M. L. H. Muru cưới Q. D. D. Đ. sao xin cầm xuất cảng lúa gạo rồi lại bảo tòng khoái trong cử đảng cho dân đỡ bữa, việc ấy để coi Q. D. D. Đ. đáp thế nào cho biết, chớ do theo theo mấy lời trên đó thì lời nói của Quốc-Dân Điện-Đàn rất hiệp ý-kien của nhiều người trí-thức.

Tôi tỏ mấy điều trên đó là có ý dân mỗi dư luận của đồng-bang ta cho khỏi lạc đường mà mang hại đó thôi chớ chẳng phải tranh đoán luận trường mà chi.

Mai L.

Tôi nhơn có bệnh, lẽ thì tôi phải tình dưỡng một vài tuần. Ngất thầy M. L. hoàng-Muru ngịch luận với tôi về việc xuất cảng lúa gạo Nam-kỳ đây là một điều rất quan hệ trọng đại cho Quốc-lân ta, lại sản tôi mới tiếp được một bài của ông Mai L. đây, nên tôi phải tiếp

THUỐC ĐIỀU

HIỆU
CÀ-LÔP
(TRÁI ĐẤT)

Mùi nó thơm
tho diệu dàng
chẳng có thứ
nào bì kịp.

Có một mình hàng DENIS FRÈRES
có trừ mà thôi

ở một đôi lời mà hỏi L. H. Mru, vậy có có hết số lúa Nam-kỳ năm nay gặt được hết, thấy là bao nhiêu, số lúa của dân ăn từ đây cho đến khi có lúa mới nữa hết bao nhiêu, số lúa dân Nam-kỳ ăn trội hơn số lúa gặt bao nhiêu, mà L.H. Mru nói Chánh-phủ cho xuất cảng từ mấy cho đến tháng Mai mỗi tháng 60 ngàn tấn thì hết lúa cho dân ăn, nên chắc dân phải chết đói?

L. H. Mru lại trách Quốc-Dân-Điền-Đàn và Nông-Cổ-Min-Đam nài xin cho lúa gạo xuất cảng đó là có ý muốn làm gián cho khách-trú. Lời nói sao nghe vậy? Lúa gạo là lúa gạo Nam-kỳ, há xuất cảng mà bán được nhiều thì làm gián cho dân Nam-kỳ, chứ phải lúa gạo cho dân Nam-kỳ mà làm gián cho khách-trú? Hay là L.H. Mru mà mừng xâu bần có nội hai thành-phố Saigon và Cholon đây, nên thấy những tiệm bán gạo đều là khách-trú, phần thì chỉ biết mua gạo từ lon; lúc trước mua có sáu su một lon, nay mua tới một cái, một cái ngoài một lon, rồi hết hẳn mà rêu đói, rêu gạo mắc làm gián cho khách-trú đó chứ gì.

Vậy xin L. H. Mru hãy nhường mắt mà ngó cho xa xa một tí nữa tới số lúa, và xin L. H. Mru cũng lấy đại-nghĩa mà làm trọng, chớ đừng có vì chút hơn riêng mà hại cho nhân-quần xã-hội.

Về dân mà đói là tại không lúa, chớ không phải tại lúa mắc. Khách-phủ cho phép xuất cảng thì chắc sao cũng biết số lúa Nam-kỳ ta có dự trữ chừng không.

Nếu có dự mà L. H. Mru không cho chở đi bán cho ngoại-quốc, để chừng đó cho đi đúng số sự giá còn chừng \$32 hoặc \$33 một gạ như mấy năm trước vậy sao? Nông-gia nếu gặt rồi cũng cần dùng tiền, nếu gặp giá lúa rẻ thì phải bán nhiều mới đủ xẩy. Khách-trú thấy rẻ lấy bực các ngân-hàng mua trữ đó rồi sau bán mắc lại cho? L. H. Mru coi đó coi cần xuất cảng mà hại hay là cho xuất cảng mà hại.

Còn sự L. H. Mru khuyên đồng-nghiệp hiệp với mình mà xin Chánh-phủ hiện lượng thể nào mà ngăn ngừa cơ cần. Việc

ấy thì tôi sẵn lòng luôn. Song tôi đợi chừng nào có nghe rõ tình nào, dân không lúa đủ ăn, thì tôi sẽ xin Chánh-phủ mua lúa (lĩnh khác) cho đến như năm 1941 vậy cũng chẳng muộn gì. Còn nay tôi xin thì chỉ xin Chánh-phủ cho phép các làng xuất tiến công-nho và địa-hạt xuất tiến dự trữ mà mua lúa để dành. Lại cũng khuyên dân trồng khoai tía bắp mà để phòng vậy thôi, chớ hiện nay mùa lúa gặt mới vừa rồi, nếu nói đến đổi thì tôi e Chánh-phủ chẳng tin mà lại còn chớ ta điên khờ là khác nữa.

Nguyễn-Chấn-Sơn

Bi thiệt hại về giá lúa

Nhờ lại mấy năm trước kẻ Nông-phu làm quanh năm để mở hội xót con mắt mới có ra bột lúa, mà đến chừng có bột lúa ra rồi thì lại bị Chi-na 'thủ lợi, cọng ta thì bị hại rất nhiều, vì không biết giá trị của máy móc rẻ thế nào. Nhiều-khí lúa tại nhà máy phát mới hai tuần mà người ở tại ruộng không hay, còn phải bán lầm giá rẻ.

Sự thiệt hại ấy sau thấu đến quan trên, nên cách mấy năm nay quan Nguyễn-soái Nam-kỳ có ra lệnh dạy phải dân giá lúa mỗi ngày tại các nhà thơ giầy-thép, chợ, nhà hội làng, trường học và các đình chùa, phủ văn văn... Cho kẻ Nông-phu khỏi bị bán lầm mà thiệt hại.

Khí mới ra lệnh ấy thì mỗi ngày dân đổ đũa thì hành chính châu luôn. Song lần lần lâu ngày người ngoại mã ra bẻ trở, ngày nay nhiều nơi đã bỏ qua không còn giữ theo lệnh dạy; cho đến mấy chớ chính là các nhà thơ giầy-thép thì người giúp việc cũng muốn bỏ qua; nhiều khi giầy-thép giá lúa bỏ luôn một hai tuần không đũa.

Tôi xin nhất một chuyện sau đây: Cách vài tháng nay tôi có lợi nhiều lần nơi nhà thơ giầy-thép T. A. đặng thăm giá lúa, song tôi đến hoài mà coi không thấy dân, nên tôi có vào hỏi ông chủ-sự nhà thơ giầy-thép ấy.

« Sao tại đây không thấy dân giá lúa? » Ông chủ-sự trả lời: « Có dân chớ sao không? » — « Dân tại chỗ nào đâu? » Ông chủ-sự trả lời: « Ngoài cái thùng có lưới kẽm dứa — ông nói sao chớ tôi mới coi ngoài đây không thấy, mà chẳng phải tôi mới coi đây mà thôi, tôi đi coi nhiều lần rồi cũng không thấy dân. »

Tôi nói dứt lời rồi ông chủ-sự lên chừng hững, rồi dạy lại người đội planton mà hỏi « sao vậy? » Rồi nói: « Té ra hôm rày chủ không làm bồn-phận sao. Hồi nào tôi lo việc nhỏ mọn như vậy? Chừng ấy người đội planton mới lật-đật đem giầy-thép dân cho tôi coi. Và từ sự đến nay tôi mới thấy nhà thơ giầy-thép đó mới ngày đầu có dân giá lúa luôn. »

Còn có chỗ thì không dân cái giầy-thép lại viết bằng chữ phồn nơi, miếng vàng như vậy:

Giá lúa 3 \$ 60 3 \$ 65 giá bạc 4 fr. 45

Thầy viết như vậy mà không biết giá lúa giá bạc ngày nào, lại có nhiều khi viết rồi đi luôn năm ba bữa không đổi. Kẻ Nông-phu có đến đó mà coi thì cũng phải bị lầm nữa, vì có biết giá ấy là ngày nào đâu mà dám chắc.

Vậy tôi xin trước là các quan chủ-sự các nhà thơ giầy-thép phải nhất cường những người giúp việc mỗi ngày, như mà thi-hành theo lệnh dạy ấy, kéo thiệt hại cho kẻ Nông-phu.

Sau nữa xin mấy hãy giúp viết nơi các toà-bộ mà lãnh phần coi về việc giá lúa giá bạc ấy, xin mỗi ngày phải coi dân tại làng, các đồn lính và các đình chợ; quận và trong giầy-thép dân ấy phải có giá ngày nào cho rõ.

Đặng vậy thì việc bồn-phận của máy ông đặng tròn và kẻ Nông-phu khỏi bị gạt lường, thì cái công đức của máy ông vô lượng.

TRẦN QUANG-CHIẾN.
Tư-hàng hội Nông-nghiệp tương-tử Mỹ-tho.

**Giấy LE NIL là giá
tính-anh thượng lượng**

THE GIỚI TÂN VĂN
(A travers le monde)

DIỄN TIN HAVAS

Theo điện-lin bên Mâu-quốc đánh qua trong tuần mới qua rồi đây thì Thờ-tướng Clémenceau đã lành bệnh. Ngài có đến binh-bộ Thượng-thor mà tiếp khách và hôm 5 Mars ngài có đến Thượng-nghị viện và Hạ-nghị-viện mới chớ ngồi một giầy lát cho nghị-viên biết ngài đã thoát nạn rồi. Ngài tới nghị-viện này thì nghị viện này thấy đến mừng rỡ.

Có một tên dân nước Na-tên là K. Kler đến trước đến Elysee là dinh của đức Giám-quốc mà bán hai phát súng sáu đặng tỏ ý bất bình về sự các nước Liên-hiệp m ôn căng đũa đến việc mới trị của nước Nga. Tên ấy bán vũ rồi thì bị bắt giam vào khám liền.

Đức Giám-quốc Huế kỳ xuống tàu trở qua Âu-châu nữa. Trước khi khởi hành ngài diễn thuyết có nói rằng chuyến này ngài đi cho đến cuộc hoà-bình lập rồi ngài mới chịu về.

Còn trong sự đình chiến thì Tướng-soái Nudant kêu nài về sự A-lơ-mãn không trả mấy móc đũa trong nông nghiệp lại theo như hàng định, A-lơ-mãn để thừa vì cuộc vận tải trục trặc trở nên mới trở ngại sự trả máy móc ấy. Chiến cuộc thương-nghị-viện có nhóm mà xét các đấng phải buộc thêm A-lơ-mãn. Ông Lloyd George là Thừa-tướng nước Anh xin phải buộc thêm cho nặng như là buộc phải số binh của A-lơ-mãn. Những người thông-tin cho máy báo quân Liê-hiệp định buộc A-lơ-mãn phải phá hết đồn lũy trong nước, phải bỏ hết máy bét máy kiến trúa nay đặng để cho chiến-hoàn đình trệ đó, phải bãi binh bớt một phần và phải dẹp máy bay lại hết. Có một vị sử-tính Huế kỳ tỏ ý rằng nếu xin tặc xuất mà làm ăn phố Hoàng-đê A-lơ-mãn không được thì các nước Liê-hiệp sẽ buộc tội Von Tirpitz và Ludendorff.

Bên Đức quốc thì phe theo Chánh-phủ với phe Spartakistes chống cự với nhau

hơn. Đảng Chính-Phủ coi thế mạnh hơn.

Liên-liên phái Kruon-xi qua thành Spa mà hội diện với A-lơ-mãn. Sr-thân A-lơ-mãn lâu nài không chịu giao hết tàu buôn cho Liê-hiệp và nói rằng nếu Liê-hiệp muốn lấy tàu buôn thì phải lập giao ước hứa chịu lương thực cho chúng nó. Theo lý các nhà báo thì A-lơ-mãn biến cố này cũng chưa tích trữ còn được 253 triệu tấn. Số ấy thì đủ cho dân dùng cho tới mùa gặt lúa nữa. Vậy các nước Liê-hiệp chẳng phải có ý lấy tàu buôn của chúng nó mà vận lương cho chúng nó dùng theo như chúng nó tưởng đó.

TRUNG QUỐC
Thượng-hạ-sự mới

Tại Chính-Phủ cho xuất cảng một triệu tấn gạo đặng cứu nạn. Bốn năm số gạo còn tại Thượng-lâm thì còn đủ cho dân ăn đến cuối tháng thì này mà thôi.

CHẤY CHÁU

Tại Tỉnh-thành Quảng-đông có một cảnh chửa năm ông đẹp lắm. Quân lính vô đống trại nơi ấy đốt lửa mà họ cho âm tế ra ở họ không giữ lửa phát cháy tiền bạc nữa cái chết.

NHẬT-BỘN
Niê-Phi-công

Cô Ruth Law là Nữ-Phi-công Huế kỳ có danh là cô bay đua xa đường đua bằng như rơi, nay qua đến nước Nhật-Bản. Ngày 1er Février 1949 có cô bay tại Đông-Kinh (Tokio) rồi lần lần đi các thành khác mà bay chơi. Cô 'inh rồi đây sẽ sang qua Trung quốc, Niêm-la, Java và Hạ-châu mà bay nữa.

Giá lúa giá bạc

Lúa mỗi tạ 68 kłos chớ tới nhà máy.
Lúa mới từ 3\$25 tới 3\$.35

Kho nhà nước	4f.60
Hàng Đệ-g-Dương	4.60
Hongkong Shanghai	4.60
Chartered Bank	4.60
Banque Industrielle de Chine	4.60

CÁO THỊ

Quan Đốc-lý Thành-phố Saigon vàng vàng quan trên mà bỏ cáo cho non dân lấy rằng nhà nước mới lập một thứ thuế ai kêu là « Pháp-quốc cấm ăn khế » mà đặng mà tỏ đầu biết ơn và tung ra những người lấy lòng trong thành phố là công lịch về biến cuộc trong lúc đang chiến đấu.

Đơn xin khước bãi ấy thì hoặc người ngoài làm mà xin hay là hội riêng nào đó làm mà xin cho mình hoặc mình giúp việc số nào thì sẽ xin cho mình cũng được.

Đơn thì phải gửi cho quan Nguyễn-soái Nam-kỳ đặng ngài gửi cho Tỉnh-bộ Thượng-Trúc. Đơn phải kể đủ những điều này:

- 1° Tên họ người xin;
- 2° Tên họ cha mẹ;
- 3° Nghề nghiệp;
- 4° Người trước nào;
- 5° Nghề nghiệp;

Những việc nào mình già công làm đặng giúp cho chiến cuộc;
Giúp được bao lâu;
Giấy chứng minh sự ấy;
Những khước-bãi nào mình được thưởng trước rồi;

- 3° - Trong lúc chiến tranh;
- 4° - Phải có rằng sức riê g mà làm (chớ không phải chung đũa tiền bạc, đầu số bạc đũa bao lần cũng vậy);
- 5° - Tình nguyện mà làm (ấy vậy nếu mình từng chính hay là làm quan hay là làm hội đồng nên phần sự buộc phải làm như vậy thì không được);
- 6° - Làm việc ấy luôn luôn ít nữa là một năm không nghỉ.

«Pháp-quốc cấm ăn khế bái» lại cũng phát cho người đầu gặp kẻ nghịch mà cũng còn đầu đầu với sự trung thành, lòng ý bao lâu cũng được chẳng cần chi phải đã một năm.

Lại cũng phát chung cho hội mà có tờ lòng trung thành từ khi mới khai chiến cuộc song người trong hội không được mang riêng khế bái ấy. Hội thuộc về bộ nào thì gởi đơn cho bộ ấy. Ấy bộ tùy cảnh gởi đến cho hoặc Hình-bộ Thương-thor, hoặc Ngoại-giao bộ Thương-thor.

Những chủ dự và các lời của Thương-thor thuộc về sự lập khế bái này thì đã có ấn hành vào Đông-dương công-báo số 4 ngày 11 Janvier 1919.

Saigon, le 5 Mars 1919

Quan Đốc-ly Thành-phố.

Ký tên : Foray.

Nghiên khuyến

phệ Nghiên

Chích khuyến phệ Nghiên, si đời Nghiên phi ký chủ; Ấy là lễ trọng. Chớ như Nghiên khuyến phệ Nghiên (ông ông Nghiên mà trở lại sửa ông Nghiên) thì sao ?

Tỷ như chó của ông Nguyễn-Kim-Dinh mà trở lại sửa ông Nguyễn-kim-Dinh thì hàng thừe-giả như Lê-hoàng-Muru vậy có nên cho là chó phản chủ hay chăng???

Lời cảm tạ

« Anh em chúng tôi xin kính lời cảm tạ các ông các bà cùng các anh-em thân ái bằng cổ-hữu đã có lòng từ phụng viến » Bà-thân chúng tôi khi tị nạn ở Bắc-kỳ.

Nguyễn-Đắc - Nguyễn-Mậu.

Đông-Dương thương-trường chỉ tân bộ

Trong các nước bề xử nào thương trường khai phát thì nước mau giàu mạnh dần dần làm ăn. Mấy mươi năm nay Chánh-phủ Đại-pháp cai trị xứ Đông-Dương trong thì lo khai hóa sâu vật thêm cho nhiều, ngoài thì lo chuyển vận hàng hóa của các nước đến, làm cho cuộc thông thương của xứ ta càng ngày càng rộng lớn. Chánh-phủ làm như thế chủ ý muốn cho quê-hương ta thêm chữ chữ tiền tài và muốn cho quốc-đân ta được thuận tiện bề sanh-ly. Tức thay l đồng-bang ta xưa nay không ham nghề thương mại, nên tuy cuộc thông-thương xứ ta đã được hoàng khai mà dân sự xứ ta không được hưởng lợi.

Trong Đại-Việc Tập-chỉ thường có ấn hành cái biểu báo các thứ sãn-vật của xứ ta xuất dương và cái biểu báo các thứ hàng-hóa của ngoại-quốc nhập khẩu. Có hai cái biểu ấy thì biết cuộc đại thương xứ ta to tác là dường nào. Xét lại đồ xuất dương là đồ của ta làm ra, còn đồ nhập khẩu là đồ của ta cần dùng, mà bán ra thì ai lãnh bán, còn mua về cũng ai đứng mua, chớ chẳng phải nơi tay ta, đương ấy có đáng buồn chăng, có đáng lẽ chẳng ?

Ấy vậy nếu đồng-bang muốn năm càng lợi thì phải chen mình vào chốn thương trường, hiệp lực với nhau mà làm cho oanh liệt như người, chớ cứ để riêng nhau buồn bán sơ sài thì khó mà cạnh tranh quyền lợi.

Tôi xin lục mấy cái biểu sau đây cho đồng bang để thấy từ 25 năm trước giá hàng hóa năm nào xuất dương nhập khẩu là bao nhiêu :

Giá hàng hóa xuất dương từ năm 1892 tới năm 1916

NĂM	GIA HÀNG BÁN cho Pháp-quốc và các thuộc-địa	GIA HÀNG bán cho ngoại quốc	TỔNG CỘNG
1892	(1) Quang 9 625 048	Quang 94 694 873	94 316 949
1893	14 405 047	75 277 170	86 682 217
1894	14 687 309	94 664 607	103 348 916
1895	12 560 554	82 661 747	95 222 301
1896	9 768 744	76 832 961	86 596 672
1897	16 069 014	99 703 562	1 5 762 596
1898	29 498 786	96 354 528	125 533 4
1899	22 327 015	112 754 496	435 03 511
1900	33 051 907	118 286 129	51 338 036
1901	39 572 527	119 859 975	159 432 502
1902	40 127 606	143 778 157	183 900 763
1903	49 470 878	97 899 244	117 370 122
1904	40 902 612	111 897 347	152 799 949
1905	32 262 841	89 746 415	122 009 256
1906	38 625 779	108 770 162	147 395 941
1907	42 704 934	175 539 598	218 244 532
1908	46 584 414	164 546 704	208 131 115
1909	65 982 033	175 448 360	241 530 393
1910	65 034 366	184 239 910	249 276 276
1911	58 795 502	148 789 376	207 584 878
1912	49 284 232	160 885 603	200 169 835
1913	80 614 739	204 844 350	285 459 089
1914	77 839 449	209 986 964	287 826 413
1915	60 652 205	225 587 086	286 239 291
1916	67 647 202	230 100 644	297 747 846

(1) Chữ quang đó là một quang tiền Tây, tức: 9,625,048. Thi nghĩa là: 9 triệu, 6 trăm 25 ngàn 46 quang tiền Tây. 11.405.047 là: 11 triệu, 4 trăm 5 ngàn 47 quang, và vân.....

Giá hàng hóa nhập khẩu từ năm 18 2 tới năm 1916

NĂM	GIA HÀNG HOA mua của Pháp-quốc và các thuộc-địa	GIA HÀNG hóa mua của người nước	TỔNG CỘNG
1892	19 468 890	49 181 968	68 650 878
1893	19 945 742	48 233 439	68 179 181
1894	20 444 53	47 738 574	67 883 105
1895	28 325 977	60 632 519	89 018 486
1896	30 447 037	50 537 003	81 084 040
1897	35 784 786	52 398 211	88 182 997
1898	44 4 6 786	58 028 560	102 435 346
1899	55 210 060	60 255 817	115 465 877
1900	74 226 403	111 8 7 984	186 044 387
1901	100 166 982	102 310 688	202 477 670
1902	108 222 428	706 940 576	215 162 998
1903	97 356 309	108 857 563	204 258 872
1904	86 501 409	98 494 255	194 985 664
1905	111 953 862	42 606 4 7	254 560 279
1906	86 729 707	90 485 475	177 215 180
1907	106 866 722	119 509 692	226 376 414
1908	93 703 502	127 422 991	221 126 493
1909	95 916 940	112 096 586	208 013 526
1910	84 523 019	09 827 457	191 350 466
1911	89 183 466	05 457 498	194 640 854
1912	101 103 461	00 393 295	201 496 756
1913	107 485 638	121 320 651	234 806 289
1914	89 869 59	20 850 287	210 719 446
1915	47 0 8 578	115 076 118	162 094 7 6
1916	62 841 988	171 49 486	234 332 385

Lễ tiếp mừng đạo binh

Đông-Dương, dểchthắng khải hoàn.

Trời năm trời những chiến-sĩ Đông-Dương đã sang giúp Mầu-quốc với Đông-minh mà liệu trừ Đức-tặc; công lao huyết chiến, gỏi vật nài sương, biết bao là gian-hiêm. Nay may-mã đất thắng khải hoàn, thì cuộc gian-hiêm bấy lâu đã đi ra được một trang vinh-diệu.

Bởi vậy cho nên ông Hồ-văn-Kính là Hội-đồng thành-phố, ông Trương-văn-ngân là Hội-đồng quán hạt, ông Bùi-quang-Chiêu, ông Nguyễn-phủ-Khai, ông Nguyễn-văn-Cửa và ông Trần-quang-Nghiêm, hiệp với các Hội thương-gia Annam, đặt ra một hội mà thiết lập một lễ để tiếp mừng đạo binh Đông-Dương ta cho trọng thể.

Đạo binh này ở bên Mầu-quốc đi chiếc tàu "Lalouche Tréville" về tới Saigon là ngày 18 qua ngày 19 kể đó thì đại đảng tại vườn ông Thượng (tục kêu là vườn Bàu-rô).

quan Toàn-quyền Sarraut, quan nguyên-soái Maspéro, quan Đé-Đốc Diguot, Thành-phố Saigon và phòng Thương-mại Saigon đã sẵn lòng giùm giúp lại còn giúp thêm bạc tiền là khác nữa.

Đông-Dương chánh-phủ hàng cho3300,00
 Nam-kỳ Sài phé hàng cho2000,00
 Thành-phố Saigon giùm thêm.....1000,00
 Phòng Thương-mại saigon giùm thêm.....500,00

Toà Nông-chánh nghé-viện Saigon và Thành-phố cholon cũng có giùm cho, song không nghe rõ chắc số cho là bao nhiêu.

Bên-bao rất may mắn mà được thiệp của ông Hồ-văn-Kính là Hội-trưởng của quỹ-hội mới đôn đực cuộc lễ ấy; song tiếc vì ông chánh chủ-bút của bên-báo có bệnh, nên người không dự được cuộc lễ này.

Tuy vậy cho bên-báo cũng xin hiệp một lòng với quỹ hội mà kính lời chào mừng đạo binh Đông-Dương ta, nay đã công toại đi non thành mà làm cho về vang nhà Nam-Việt.

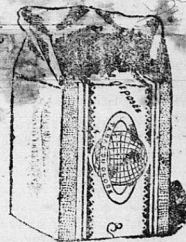
Nông-Cổ Min-Đam.

Thuốc hút

hiệu

CÀ-LÔP

(TRÁI ĐÁT)

Là một thứ người ta ưa dùng hơn và hay hỏi mua thương lắm.

Có một mình hàng DENIS FRÈRES

ở trụ mà thôi.

Sự minh chánh Mẫu-Quốc Lòng trung trực người Nam

De la Cochinchine Libérale.

Việc giết giã đã tâu biệt xa rồi, bây giờ mới tới bày sự tôn phi phải dưng, mà giúp mọi sự khẩn khó, bởi vậy ấy mà rí. Hạ nghị-viện (Chambre des Députés) mới nghị định cho mỗi người lính trừ đi lãnh 250 quan (theo bạc 4 fr. 50 được 55 \$); cộng chung bao phí phải là 4 cai 606 triệu quan (1 milliard 6.6 millions). Còn phần chẩn cứu người tàn tật, và vợ con những kẻ tử trận, mỗi năm hơn 2 cai (2 milliards).

Bởi số tiền ấy nhiều quá, nên Hạ Nghị-viện không nhậm lời ông Ernest Outrey xin phàn tâu tiền bãi cơ ấy, cho lĩnh thuộc-lĩa, đồng hưởng như lính Langsa, Song quan thượng bộ, M. Simon, hứa sẽ cho, theo thể lệ nghị định sau.

Đầu ông Nghị-viện Outrey xin mà chẳng đắc lời, thì chúng ta cũng hết lòng cảm ơn; vì đã chiếu cố đến người quê-hương ta.

Phải chi Nhà-nước Pháp-quốc đánh lòng cho lính Annam ăn v số tiền như lính Langsa, thì chúng ta sẽ đặng sự vui mừng trong.

Tuy chẳng đặng thông thạo và tri huyệt làng mạc đâu, song ra giúp nước cũng tận tình, hiền minh trong cơn hỗn loạn mà giúp quê-hương. Nên chúng ta trông cậy Nhà-nước sẽ đãi lại, mà cho lính Annam khỏi bớt phần-tương lĩnh trừ hồi, để mà chi độ, trong lúc mới về cơ hương.

Lần hồi, sẽ bãi binh sĩ cho về lạc nghiệp. Ngày đây, có lính 3e Bataillon Indochinois sẽ về xứ ta. Vậy Nhà-nước, hèn Bộ và bên Binh, cũng các hội giúp về kế chỉnh chỉnh sẽ lo sắp đặt, mà tiếp nước cho xứng đáng công lao những kẻ đã phụ sự việc thặng trận này. Rước sang trong thể ấy là thậm phải, song lo việc bãi quân cho đặng lợi lợi chung, cho các hàng trong nước, thì mới gọi là

toàn hảo.

Chúng ta tưởng Nhà-nước chẳng nề ra ơn rộng rãi trong việc ấy. Làm sao cho có sự ích bền bỉ, trong sự ra ơn, thì mới xứng đáng.

— Vậy Nhà-nước lo lập nghiệp nghề mới, đặng dựng thợ học cuộc nghề; — Và đã sẵn sẵn diển thổ, đặng cho những binh sĩ khẩn đất làm ruộng.

Đầu tận tình lo lắng như vậy, song ta phải biết/hiện như vậy thì chẳng có thể mà cho cả phe lính hết thảy được hưởng, vì là đồng quá, nên phải lựa những kẻ tinh nghệ và những người công nghiệp nhiều. Song ta tưởng tiền công nghiệp nhiều, nhất sẽ cho mọi người hết được nhờ. Nhất là vợ con những kẻ tử trận, cũng kể lần tạt, thì sao quốc-cải cũng phải ban trọng cho nó chi độ hó khố.

Ta kể mọi điều trước này, là những việc Nhà-nước phải làm, cũng những ơn Nhà-nước nên ban cho lính thuộc-địa.

Còn phần những kẻ sang bên xứ Langsa mới về cũng phải bãi ra đặng ai tùy theo đó mà giữ, thì trong quốc-gia mới an nhàn thoải thặng. Nếu làm thình việc ấy, để sau lại làm lỗi, ắt là kẻ ấy trách thặng, sao kể biết biến bạch được chẳng tỏ bày.

Vậy những người quê-hương ta, đi chinh chiến mới về Đông-dương, hãy xét cho biết sự thật mình, và hiểu sự gì làm được, cũng nhớ rằng sự hữu độ, độ vừa phải, trong đều mình xin, thì là điều làm cho đắc lời mà chớ.

Trong cuộc quốc-gia, cũng trong cuộc tư gia, muốn cho thành lợi, thì phải chí công bằng ngay. Muốn cho nước nhà cũng ngay càng thặng, thì mọi người, phải gần công cho tận lực mà làm phần sự mình. Nếu mọi người tưởng đã ra công giúp nước, thì Mẫu-Quốc phải lãnh mà lo hết, như Hoàng-thiên, tưởng vậy ắt có chỗ sai lầm. Chẳng lẽ Nhà-nước, có mà chớ làm việc, phỏng để cho hết t ấy mọi người được.

Vậy những kẻ ấy, phải độ tài năng của mình, hoặc cứ nghệ tinh xảo, hoặc bởi thặng, nhiều việc thông thạo hơn, mà cứ nghệ cũ mình thuộc xưa mà làm, hay là

lấy nghề mới, do theo sự thông thạo mình đã học thêm; làm như vậy mới gọi là hay, mới khỏi thất lợi.

Những thợ và lính mộ, cũng những binh sĩ chỉnh chỉnh, đã đánh dẹp kẻ nghịch thù nước Langsa, cũng là nghịch thù nước ta, thì đã ra công giúp nước trong việc đại khái rồi. Bây giờ muốn cho quê-hương riêng ta, đặng phần ích nữa, thì hãy tỏ lòng ái mộ sự công chánh sự siêng năng, và nghề nghiệp đặng, đã học đời.

Lại sự thứ-tự chung trong Nhà-nước, và thứ tự riêng của mọi người, là điều cần kíp hơn hết trong nước. Ai nấy giữ việc này, bởi tính nét mình hòa hảo, thì là giúp cho xứ Đông-dương thanh lợi càng ngày càng thặng. Vì lại các quan trấn nhậm xứ này đương thời, là ra lòng ái truat, cũng ở rộng rãi cũng nước ta làm, muốn cho ta được vẫn mình và thanh lợi càng thêm luôn. Nếu có sanh ra đều chi bề độn, bởi lời nói hay là việc làm, ắt là ta phá việc tấn ích ấy mà chớ.

Nước Langsa là đại quốc, quặng độ, cũng là chí khí hào cường hơn các nước thế gian. Dân Allemants mới thấy rõ bày giờ đây. Những nguy đặng bên xứ thuộc địa Maroc, Algérie, Madagascar, cũng trong Đông-pương ta thì đã phải tru lực để răn hậu thế.

Ngày nay ta cất tiếng lên đây, là tiếng người đặng bang, xin tỏ bày cho những kẻ đi chinh chiến mới về, đã lập công toàn hảo hết, và cho một ít người trong lòng đã thủ sự bại binh, nhờ mọi ơn người nước Langsa đã làm trong xứ này, lòng hiền từ, cũng sự minh chánh, đã giúp việc kể yêu đuối, bị hiệp đặng. Xin nhắc lại cho rõ, nếu để cho "ông Quốc-pháp" biến từ, nhơn nhục quá mức, ắt sẽ sanh sự báo cứu rất nên kinh khủng.

Nên hết thảy Annam ta hãy hết lòng giúp quê-hương mình, làm cho càng ngày càng thặng, là vưng phục cùng vậy ắt đến Mẫu-Quốc.

Rút trong nhật trình Cochinchine Libérale dịch ra).

BẠCH-VĂN-THAM

Như Tây nhứt trình (Tiếp theo)

Trong chợ có bán đủ thứ trái cây xứ ta: chuối, thơm, cam, quít, bưởi, dứa, me và xoài. Tháng này mà còn xoài mới kỳ. Nhưng mà xoài xấu quá, trong xứ mình thì bỏ chớ cho họ cũng không thêm ăn. Chuối cũng xấu hơn chuối xứ mình nhỏ trái mà búp đẹp hết. Thơm thì tốt trái như thơm ta vậy. Quít vườn thì trái, ầy là trái cây hỗn xừ.

Còn trái cây Tàu cũng có đủ vậy, mà bần nát quá. Anh tôi một trái xa-ly vàng bán bao nhiêu, nó đòi ba cát, trái đến một cát rưỡi không bán.

Mua bán chi cũng độn ông hết, cho đến bán cá cũng độn ông. Bị trong chợ ngoài đường chi, cũng không thấy có độn-bà bán-xứ, độn-bà Tàu thì có ít người.

Nội Châu thành không thấy cây chi hết. Ra ngoài Châu-thành, thì thấy có đủ cũng như cây trái trong xứ ta vậy. Nếu đứng biết trước là xứ Hạ-châu, thì tưởng mình đi giao chơi trong tỉnh Biên-hóa hay là Thủ-đầu-một ta. Trong mấy đám rừng chồi chưa khai mở, cũng thấy những cây xứ ta không.

Bất thì cũng đất các phá xâm xâm như đất Giadinh, Tây-ninh vậy, và có gò nông cao thấp giống đất Biên-hóa. Thủ-đầu-một quá.

Anh có thấy đặng một cái vườn cây Cao-su lớn lắm, cây cũng đặng 9, 10 năm mà không tốt. Cây trồng gần nhau quá, nên nhiều cây ốm lắm, lại không đặng ngay bằng gỗ. Có nhiều chỗ còn đặng khai phá rừng thêm nữa. Tại Châu-thành anh có coi một hàng trái Cao-su làm kẹo mà mich lỏng nhau cũng xa nhau đó.

Vợ chồng là nghĩa già đời, Ai ôi! chớ nghĩ những lời thiệt hơn.

Nghĩa là: Bao nghĩa chồng vợ ăn ở cùng nhau trọn đời, nếu vợ chồng có điều chi sự mich nhau, đem hơn to nhỏ phân trần cùng nhau cho ra lẽ phải quấy mà thôi, nếu chấp nhứt từ đầu thì sanh ra

Đặt xứ này làm ruộng chẳng đặng, nên

phải trồng cây hết. Không có đất thấp đất bằng.

Trồng đất liền, thì lại ít sông rạch, nên cây trái bôn quả không đặng thặng-mộ như trong xứ ta.

Còn phong-cảnh Châu-thành Xanh-ga-Bô thiệt là đẹp hơn phong-cảnh Saigon, vì ngoài thì biển sâu thăm thẳm, trong thì núi cao chón-chón. Tại Châu-thành có mấy cái nông cao nhà-cửa cất trên ấy coi xin đẹp lắm.

Anh vợ: Á đi chơi cả ngày, rồi tối lại còn đi cho giáp mấy đường xe lửa đến 10 giờ rưỡi mới trở xuống lầu. Ăn ngủ rồi, anh lên sân tàu nằm ngủ đến nhỏ nhà quá, song không biết ai mà nói chuyện cao quay lãng, phải trở xuống phòng lấy giấy viết mà nào đoạn thơ này gửi cho em (mai sẽ tiếp theo).

Tri-phủ, LÊ-QUANG-LIÊM.

(Sau sẽ tiếp theo)

Tục điều giải nghĩa (Tiếp theo)

Anh em thì thiệt là hiền, Đến em đồng lòng nên mắt lòng nhau.

Nghĩa là: Anh em ruột, hoặc anh em bạn, đừng có vay tạm tiền bạc gì với nhau, thì từ từ với nhau hoá; nếu có đén đấp tiền bạc thì không thể nào mà không mich lỏng với nhau chớ đặng. Bởi vậy có câu: « Nghĩa đoạn thân sơ chi vị tiền » nghĩa là: Ba con dứt nghĩa (bây là xa nhau) cũng bởi vì tiền mà ra. Nên làm người phải cần thận và giữ cho làm kẹo mà mich lỏng nhau cũng xa nhau đó.

Vợ chồng là nghĩa già đời, Ai ôi! chớ nghĩ những lời thiệt hơn.

Nghĩa là: Bao nghĩa chồng vợ ăn ở cùng nhau trọn đời, nếu vợ chồng có điều chi sự mich nhau, đem hơn to nhỏ phân trần cùng nhau cho ra lẽ phải quấy mà thôi, nếu chấp nhứt từ đầu thì sanh ra

việc chi sự không chớ. Có vợ chồng già mới có cha con, có cha con, mới có vợ con cháu bạn. Ấy vậy đạo vợ chồng là đạo hiếu, cho nên có câu: « Quân tử chi đạo, hiếu đạo hồ phụ phụ. » Cái đạo người quân-tử gây đầu mối hết là vợ chồng đó.

Ở sao cho được lòng người, Ở tình người cười, ở hẹp người chế.

Nghĩa là: Làm con người ở đời nghĩ tu tiết là khó, ở cách nào cũng không vừa lòng người cho đặng, ở rộng rãi với mọi người, thì người chế rằng đại, còn ở hẹp, gặt gặt thì người lại cười rằng: Bỏn sẻn; không biết làm sao vừa lòng người cho nên có câu Tục-ngữ như vậy: Cao chế ngưng, thấp chế lùn, lớn chế béo trực béo tròn, gầy chế xương sống xương sườn phơi ra. Lại có câu: Sông sâu còn có kẻ dò, lòng người ai dễ mà đo cho cùng. Cho nên mình làm người giữ chừng thịch trung, mặc dầu ai khua mũi đánh lưỡi.

Lời nói chẳng mất tiền mua, Lựa đâu mà nói cho vừa lòng nhau.

Ở đời không ai đem tiền bạc mua lời nói. Bởi vậy lời nói, nói ra để như chơi nhưng cũng phải lựa để mà nói làm sao cho vừa lòng với nhau thì tốt hơn, chẳng nên ý mình lợi khẩu, hay là có thể thứa muốn nói ai đều gì thì đầu người ta cũng thể không nói lại đặng chớ người ta cũng coi mình không ra gì.

(Sau sẽ tiếp theo)

TRƯƠNG-NHÀ-NOM

Rượu Cỏ-nhạc VIEILLE
EAU-DE-VIE DEJEAN là
một thứ rượu rất
có danh-tiếng hơn bốn
chục năm nay.

TUY KIỀU GIẢI NGHĨA

(Tiếp theo)

Mặt trông tay chàng nữ rồi,
Hoa ti (1) đã động tiếng người
nẻo xa.

Ngân-ngơ nuốt tuổi đứng ra,
Tiểu-thơ đầu đã rẽ hoa bước vào.

Cười cười nói nói ngọt ngào,
Hỏi: Chàng mới ở chốn nào lại
chơi?

Đôi quanh sanh mới liệu lời,
Tìm hoa quá bước xem người viết
kinh.

Khen rằng: Bút pháp đã tinh,
So vào với thiếp Lan-Đình (2) nào
thua,

Tiệc thay, lưu lạc giang-hồ,
Ngân vàng thật cũng nên mua lấy
tài.

Thuyền trà cạn nước hồng mai,
(3)
Thung-dung nổi gót thơ trai cùng
vé.

Nàng càn e lệ ù e,
Kể tai hỏi lại hoa-ti trước sau.
Hoa rằng: Bà đến đã lâu,
Đừng chơn đứng lại độ đầu nửa
giờ.

Rành rành kể tóc chơn tơ,
Mây lời nghe hết đã dư tổ-tường;
Bao nhiêu đoạn khổ tình thương,
Nổi òng vật vả, nổi nằng thổ than.

Ngán, tôi đứng lại một bên,
Chán tai rồi mới bước lên trên lầu,

Sanh cùng Kiều trông mặt nhau chẳng
nở rời tay nhau.

Nghe tiếng con Hoa-ti đã động dăng
nẻo xa kia ở lại;

Nên hai người (Kiều cùng Sanh) lại
đặt nuốt tuổi, lại đứng lảng ra,

Thì nàng Tiểu-thơ đầu đã rẽ hoa bước
vào rồi.

Bước vô rồi thì cười cười nói nói
ngọt ngào,

Lại hỏi chàng Thúc ở chốn nào lại
chơi đây?

Sanh mới liệu lời mới đôi môi quanh
ràng:

Tôi tìm 'hoa chơi, quá bước, mới vào
đây mà xem người viết kinh đó.

Kiến mới khen rằng, thiệt bút pháp
đã tinh.

So vào với thiếp Lan-Đình nào có thua
đâu.

Tiệc thay! cái tài như vậy mà giang-
hồ lưu lạc,

Thiệt đem ngân vàng, cũng nên mua
lấy tài ấy.

Nói rồi uống cạn chén trà Phật là:
Trà Hồng-Mai.

Hai người mới thung dung nổi gót
cùng nhau về chốn thơ-trai.

Đấy nói Kiều thấy vậy càn e lệ ù e,
Mới kêu Hoa-ti lại kể tai mà hỏi trước
sau mọi nỗi.

Hoa-ti mới nói rằng: Thiệt bà (Hoa-
thơ) đến đã lâu rồi.

Khi đến rồi đứng chơn đứng lại độ
đầu cũng nửa giờ,

Cho nên rành rành kể tóc chơn tơ gì,
mây lời của cô cũng ông Thúc nói đã
nghe đủ tổ tường hết.

Bao nhiêu nỗi đoạn khổ tình thương gì,
Cũng nổi òng vật vả, thêm nỗi bà thổ
than gì đều nghe hết.

Lại ngán tôi liền đứng lại một bên,
Bà nghe chán tai rồi, mới bước
lên lầu.

NGHĨA XUÔI:

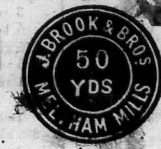
Sanh cùng Kiều gặp nhau rồi, thì
trông ngó mặt nhau, chẳng nở rời tay
nhau, xây đầu nghe tiếng con Hoa-ti ở
đàng nẻo xa đi tới. Cho nên hai người
(Kiều cùng Sanh) lại đặt nuốt tuổi đứng
lảng nhau ra. Thì đã thấy Tiểu-thơ đã
rạch hoa bước vào rồi. Khi bước vô
rồi thì vui vẻ nói nói cười cười như
không, lại hỏi thăm chàng Thúc ở chốn
nào lại chơi đây? Thúc-Sanh mới liệu
lời mới đôi môi quanh rằng: Tôi tìm
xem hoa chơi quá bước mới vào đây mà
xem người viết kinh đó. Kiều mới khen
rằng: Thiệt là bút pháp đã tinh, nên
so vào với thiếp Lan-Đình nào có thua
đâu. Tiệc thay! Cái tài tình như vậy
mà bị lưu lạc giang-hồ. Thiệt cũng
nên đem ngân vàng mà mua lấy tài ấy.
Nói rồi thì uống cạn chén Hồng-Mai,
rồi hai người (Sanh và Kiều) mới gót
cùng nhau mà về chốn thơ-trai nơi
ngồi. Đấy nói Kiều thấy vậy lại càn e
lệ thêm nữa, mới kêu Hoa-ti lại mà hỏi
trước sau mọi nỗi, Hoa-ti mới nói với
Kiều rằng: Thiệt là đến đã lâu rồi.
Khi đến rồi, thì đứng chơn đứng lại
nghe độ đầu chừng nửa giờ. Cho nên
dành rành kể tóc chơn tơ đều nghe hết,
mây lời của cô cũng ông Thúc nói với
nhau thì bà đã nghe tổ tường. Cho nên
bao nhiêu đoạn khổ tình thương gì, đều
nổi òng vật vả, với nỗi cô thổ than gì
đều nghe tường tận; lại ngán tôi liền
đứng lại một bên, bà nghe chán tai rồi,
mới bước lên trên lầu đó.

DIỄN TỊCH:

- (1) Hoa-ti là con đây tổ gái tên là: Xuân-Hoa.
 - (2) Lan-Đình là: Lan-Đình bút pháp. Ông Vương-bi-Chi có đoạn một chỗ đề tập viết chữ kêu là: Lan-Đình bút pháp.
 - (3) Thuyền-trà là: Trà Phật: Nhà thuyền dùng về cây mai làm trà kêu là: Hồng-mai-trà.
- Có nhiều người cắt nghĩa chữ Thuyền trà là cái kỹ trà, sai. Chữ Thuyền-trà là trà Phật (Thuyền-gia) còn Hồng-Mai là tên trà Hồng-Mai, bởi nhà Thuyền dùng về cây Mai làm trà uống đặt tên là Hồng-mai-trà.

CHỈ HỒNG-MAO HIỆU BROOK

Nếu các cô các bà muốn cho được thư chỉ tốt mà may cho chắc cho bền, thì phải lựa thứ chỉ HỒNG-mao hiệu BROOK này mà mua

Những chỉ ông nào
mà không có cái đầu
con dê như kiểu này
đây thì đừng thêm mua,
và phải coi chừng kẻ
mà làm đồ giả.

Có một thứ chỉ hiệu BROOK này là chỉ tốt thượng hạng mà
thời, không có hiệu nào sánh kịp.
Có một mình hãng LOUIS OGLIASTRO ET C^o có trữ mà thời.

Nước màu nhuộm
TÓC VÀ RÊU

Một cách màu hiệu D. RICHARDS

Nước màu này tốt nhất, chăm một chút thì thấy tóc râu đổi ra màu
Đỏ dợt. — Đỏ sẫm. — Hay là đen huyền

Theo ý mình muốn. Mà màu nhuộm
cũng như là tự nhiên. Hễ dùng thì thấy
hiệu nghiệm, đã đều tốt mà chẳng hề
phai lợt. Dùng nước màu này rất tiện,
không mục tóc, mà làm cho tóc mềm,
mướt và không rụng được.

Gởi cho hàng một cái mùng để quan
tiện tẩy thì hàng sẽ gởi nước màu cho.

HÀNG A. SEGUIN
Rue de Moulis
Môn bài số 153 tại BORDEAUX có trữ bán.

Thơ tín vãng lai

Saigon le 17 Mars 1919

Monsieur NGUYỄN-CHÁNH-SÁT
Rédacteur du Nông-Cổ-Min-Đam
SAIGON

Kính thăm ông cho dạng bình an
khương thời, sau xin ông làm ơn
hành giúp bài này về trong qui báo, thì
tôi lấy làm cảm ơn ông làm lắm.

GUONG TỐT ĐANG GHI

Nhơn điệp hôm bữa cháu nhứt nhắm
ngày 16 tôi đi Mytho, tôi sợ trẻ nên
lại đặt vô ý làm mất cái porte-feuille
vì mua giấy lộn xộn, tôi bỏ lọt cái porte-
feuille, ra trong đấy có 52\$70 và nhiều
giấy tờ khác về việc thương mại của tôi.

Đến khi lên tới xe tôi coi lại, thì là
tôi bị mất cái porte-feuille, nên tôi lấy
làm hồ hải đi trở ra kiếm, may đâu lại
gặp M. Hiệp giúp việc tại ga chính xe
lửa Saigon, là người bạn hữu của tôi,
thầy thấy tôi đương kiếm giớa giắc nên
thầy hỏi tôi kiếm cái chi? thì tôi nói
kiếm cái porte-feuille của tôi mới làm
rớt. Thì thầy tức thì liền tha đi kiếm
gùm với tôi. Nhưng mà tôi cũng chắc
là mất rồi; làm hải anh em kiếm hết
hơi và buổi bực vì sợ mất giấy tờ mà
phải mắc công đi thưa đi cớ

May đâu gặp M. Chef Porteur chạy lại,
hỏi hai anh em chúng tôi kiếm cái chi?
Thì M. Hiệp cười rồi nói rằng: Ông
này làm mất cái porte-feuille.

Tức thì M. Chef Porteur trả lời liền,
nói đây có tên Coolie porteur N° 4 của
tôi mới xin được một cái porte-feuille
đấy, nó đem đưa cho tôi biểu coi ai
xin lợi chỗ, mà tôi cũng nói với nó,
nói nếu dợt xe chạy rồi không ai xin lợi,
thì hãy đem lại Commissaire Police
mà giao.

Vậy sáng nay thấy có mất, thì tôi cho
thầy lấy. Tôi được của, của tôi lại rồi,
thì tôi lấy làm mừng rỡ hết sức, và tôi

liên lấy bốn người bạc thường công tên coolie Porteur n° 4 ngày tháng này. Nhưng mà ông Chef Porteur ông không lĩnh, ông nói chút đũa và ông từ chối hết sức không chịu lấy, nên ông hỏi tôi có xe mau mau kéo về xe. Nên tôi lật đật hỏi thăm M. Hiệp, ông đó tên chi? thì thầy rôi M. Võ-vân-Thắng; vậy, tôi chẳng nề lời quá kịch cung tạ, cảm kịm, M. Hiệp - ó lòng sốt sắng đi kiếm giùm với tôi mẹ nhọc và tôi lấy làm cảm tạ M. Võ-vân-Thắng là người xử sự ít ai bị được, cũng là ngày tháng, và tôi cũng lấy làm khen ông biết dạy dỗ coolie của ông sự ngay thẳng. Vậy tôi ước ao chi cho ông dạy dỗ coolie của ông hết thầy được như tên coolie Porteur n° 4 đó, thì lấy làm có phước cho kẻ bị ruồi rồ mắt đó.

Nguyễn-thế-Ngọc.

Tiếp được bài này, thì bốn-quán lấy làm băn khoăn mà đàng báo liêng cho khán-quan nhân lẫn, ý cũng là một đàng rành rành đáng ghi đáng nhớ.

AI LÀM ĐƯỢC

(TIÊU THUYẾT)

I. — NHƯT KIẾN NHƯ CỐ

Năm 18... mùa xuân, chiều bữa kia nước lớn đầy sông, ngọn cây lay gió. Ông Bạc-Khiếu-Nhàn, tuổi gần lục tuần mà sức bầy còn mạnh, từ khi con bắt hạnh, thon von một mình, nên buồn ít muốn đi chơi, bữa ấy thầy trò thanh bạch cấp tay sau dich thính thốn đi đọc theo me sông Cà-mau mà hồng mắt; lúc đứng lại coi sấp mỏ tìm lợi đũa, lúc đi mau tránh bầy chò cần lộn. đi được một hồi mặt trời chen lặn, gió càng mát mẽ. Khiếu-Nhàn đi lần tới quán cơm Chệt Lý có hơi mát và khác nước; Chệt Lý ngờ thầy, bèn chào mời. Khiếu-Nhàn bước vào quán, thẳng lại ghé má

ngồi, ngó quanh quất không thấy ai ăn cơm uống nước chi, duy có một tên trai ngồi gần cửa và uống rượu và viết; viết rồi lại nghe ngâm nhỏ nhỏ, ngâm rõ: lại uống, chẳng ngó đến ai. Khiếu-Nhàn ngồi nhắm tên trai ấy trac chừng mười bảy mười tám tuổi, lại thầy miệng rộng môi dày, vai ngan trung cao tốc cực, thì biết là tay học trò trung hậu. Tên trai ấy ngâm một hồi rồi vô tờ giấy viết khi này mà quán dưới ghé, đứng dậy bước ra ngoài đường. Khiếu-Nhàn thì khi bước vào quán mắt ngó tên trai ấy, quên uống nước đến đổi nước nguội phải kêu chế chén khác. Chệt Lý lại chế nước, Khiếu-Nhàn mới biểu lượm tờ giấy của tên trai quán khi này đưa cho mình coi. Khi đó ra thì thấy có 8 câu thì như vậy:

Ty hổ sương đêm gió hải hiêu
Đầu lòng lưu lạc biết bao nhiêu
Trông quê già đượi vắng trăng thì

Bốn-quán

Vả bốn-quán bằng nghe hành-khách hay phân năng từ sự cu-li với độ ở mấy bên tàu, chúng là cu-li sans brassard ở trên bờ, hay làm nhiều đều vô lễ với hành-khách, nên bốn-quán lấy làm khen ngợi mấy ông chức việc sơ ục lựa biết chọn lựa người ngay thẳng như M. Võ-vân-Thắng mà cho làm Chef Porteur, và bốn-quán cũng rất khen ngợi M. Võ-vân-Thắng biết dạy dỗ coolie, và biết chọn lựa kẻ hiền lành ngay thật mà mượn. Vậy bốn-quán cũng ước ao sao cho mấy ông chủ hãng tàu hãy noi lấy gương lành của sớ xe lữ đày, chọn lựa những người tinh hạnh như M. Võ-vân-Thắng đặng cho làm chef Porteur ở các bên tàu, thì lấy làm may mắn cho hành-khách trong khi hành lộ.

Minh tạ Lương-y

A Monsieur Nbi-thiên-Đường tiên-sanh nhà giám.

Đã mấy phen tôi mua thuốc trong tiệm ông và trị các bệnh trong gia quyến thiệt là thần hiệu. vậy xin ông gởi thêm mấy món sau này nữa:

- 3 ve kim sắc 6000
- 5 hộp phụ khoa kim phụng 5 00
- 5 gói van ứng phật đơn 0 50
- 5 ve tế sanh được thủy 0 50
- 1 ve sanh phật bá thảo giu 0 30
- Tiền gởi: 0 24
- Total: 12554

Sau này xin ông làm ơn cho tôi biết tôi có một người anh em bạn đau con mắt kéo mấy nay vừa-khả coi đặng chữ mà coi không đặng ra xin ông có thuốc chi trả lời cho tôi rõ, tôi sẽ mua và tôi có một đứa con gái 4 tuổi có 1 con mắt chấy nước mắt sông hoài ông làm ơn luôn thể.

Rất cảm ơn Ông. Nay Kình.
M. Trần-minh-Mãng Interprète à la Résidence Battambang.

Lạ cảnh cày cơ chén rượu chiêm
Cao thấp núi gan con sông lượng
Ngọc ngạo đươc ruết tiếng chiêm khu
Cổ khi ra ngóng miền Gian-chữ
Nước mắt tuôn theo giọt thủy triều

Khiếu-Nhàn đọc hết bài thì, thấy văn chương tao nhã mà ý tứ lại thâm trầm thì khen thán, bèn lật nhò ngồi bưng đời tên trai ấy trở vô hầu có làm quen nói chuyện chơi; té ra ngồi trót giờ mà cũng kén thấy. Khiếu-Nhàn môn chi bèn kêu chệt Lý mà hỏi.

— Nè, tên trai hồi này đó trả tiền rượu cho bị rồi chưa mà đi đâu mất rồi?
— Khon hề gì mò; y cái lý ở đà hoá bồm lay, quần áo còn-lò, chôn li làm mà x.

— Ủi! nói vậy người ấy ở đạu đây hay sao?
— Ở

Khiếu-Nhàn nghe nói liệu anh ta đi chơi, bèn đứng dậy trả tiền nước rồi

Nhà trường của bà Le Guidec

Ở tại đường Amiral Page số 1
Ngang hông Nhà-Thờ Nhà-Nước
SAIGON

Bà Le Guidec kính rao cho trong Lạc Châu hay, như vậy nào có con nếu muốn cho lên Saigon ăn học, thì bà rồ, sẵn lòng tiếp đãi, ăn nghỉ tại nhà trường của bà được hết.

Muốn học tại trường bà, thì bà sẽ lo dạy cho tới lớp thi bourse đặng vô các trường Nhà-nước. Hoặc đi học các trường nào khác hay là trường của Nhà-nước, rồi về nhà trường của bà ăn ngủ cũng được. Bà sẽ săn sóc kén thức con trẻ lo làm bài vở và học tập môn. Chẳng hi để cho chúng nó ra ra chơi mà hư mất.

Bà tin gửi rồ.

— Cái chào anh, sao chờ anh đả chào li đâu vậy? Hứy mền ơi! Mà sao cái bụng nó bị h rình vậy anh?

— O! rầu quá anh ơi! Phải bụng bình rình mà nói gì, con mắt nó tróm lợ, da bụng kêu gàn xanh đi h thì xệ, con, dung dung như gỏi tai béo mới là hai cho chơi. Không biết nó đau cái gì lạ quá!

— Y! Thiệt anh lờ thì thôi! Nó bị Cam-tích đó chớ gì. Nè! Thằng con tôi đây hồi đó cũng vậy đạ, mà nhờ thuốc Cam-tích của Nhi-thiên-Đường nó uống có một hộp, mạnh vô. Đẻ hông! Bây giờ đây ước chừng con con tôi sẽ sống khỏe mạnh nổi nữa đạ anh à!!!

bước ra vô, tỉnh ăn cơm rồi sẽ trở lại k an ta nữa. Giả đờ ra tôi cũng gặp tên trai ấy bước vô bèn trở lại lén mà hỏi rằng:

- Trẻ em, chẳng hay quê quán nơi mớ?
- Đạ, thưa bác cháu ở tỉnh Vĩnh-long.
- Cha chừ xa gư hử. Chẳng hay trở em đến Cà-mau đạ có việc chi hay là đi chơi?

Khiếu-Nhàn và hỏi và bước vào quán kén ghé má ngồi. Tên trai ấy cũng bước vô song kén né không ngồi, đứng mà đáp rằng:

- Thưa bác, cháu đến đây tình kiem công chuyện làm ăn, song đã mấy ngày rồi mà chưa kiếm việc chi được.
- Trẻ em ngồi má, ngồi nói chuyện chơi. Khi này trở em bước ra, tôi có lượm bài thi tôi đọc. Chẳng hay trở em làm bài ấy có ý chi vậy?
- Thưa, cháu uống rượu cảm hứng, nên ngu ý làm mà giải buồn.

— Nếu theo ý trong bài thi đó thì bàn trò em chẳng lo gian truân lắm?

— Đạ, thưa bác. Tôi đây bích học, nên thầy học t ở bực thượng. Từ khi đọc bài thi rồi có ý ở đời trở em trở vô đặng làm quen chuyện văn chơi. Vậy trở em bây giờ thì h làm công chuyện gì? buôn bán hay à làm ruộng?

— Chẳng đâu chi bác, thà hèn mà mình làm chủ mình, hơn là sang mà làm tớ thiên hạ. Cháu cũng muốn hoặc buôn bán, hoặc làm ruộng, hoặc làm nghề chi cũng đặng, ực kiể không nói, miễn khỏi chịu tù ai thì thôi; ngặt vốn không có một đồng một chữ, nghề thì không thạo nghề nào. Cháu đến đây mong kiếm chỗ mà dạy học, song mấy ngày rày cháu chưa kiếm được chỗ nào; một là vì cháu chưa quen biết với ai, hai là vì họ thầy cháu nhỏ tuổi họ không tin cậy.

Rụt rụt thông. — Thông thông. — Rụt rụt thông. — Thông. — các các các các các

— Ủa, hết cảnh một rồi sao? ha chế! nói chuyện quên đời. Chưa biết nhau thì thôi, biết nhau rồi thì chớ ngại. Khuya rồi, để cho quá người ta nghỉ, vậy xin mời trở em vô nhà tôi chơi cho biết.

— Thưa bác, như bác có lòng tốt muốn cho cháu vô nhà thì bác hiểu phải chừ chi mới thỉnh.

— Theo lẽ phải vậy chớ.

(Sau sẽ tiếp theo)

HỒ-ĐIÊN-CÁNH.

Cám ơn, mà cũng thờ than

Ngò cũng sáu tỉnh khân-quan thương giùm.

Bên-quán rứt thâm cảm thành tình của liệt vị khân-quan kê tên sau này có lòng hào-hiệp sốt sắn, mua Báo chưa kịp mắng năm mà đã vội vàng mua mandat giới trước đóng tiền năm mới (1919) này. Chờ chi mà số một ngàn bốn trăm mấy chục vị khân-quan của Tệ-báo đây, thấy đều có lòng thương tưởng và lo lắng mà lưu ý giùm giúp cho Báo-giới như các ngài vậy thì Tệ-báo có lo chi là không được về vang thêm nữa. Ngặt vì còn hơn 4 trăm vị đến nay mà tiền mua Báo trong năm 1918 hầy còn chưa trả.

Các ngài ôi!

Đã biết rằng mỗi vị vốn có 5000, mà cộng hết 4 trăm vị có phải là 2 ngàn đồng hay không. Như thế thì chẳng những là hại cho Báo-giới mà thôi, lại còn hại lấy cho dân-tộc ta là đường nào! Vì lấy theo cảnh tượng-văn-minh thời đại này nước nều cũng vậy, hề trong nước mà Báo-giới thanh-hành, thì dân-tộc mới tiến bộ được mau; nếu các ngài chẳng có nhiệt-tâm, chẳng biết tương-thần trong ái mà để cho Báo-giới lu lợ, thì dân-tộc ta biết đời nào mà mở mang cho chóng được, xin các ngài để ý nhớ giùm.

Bản đăng qui-danh của các ông các bà có lòng hào hiệp sốt sắn, đã đóng bạc trước rồi.

QUI DANH	CHỖ Ở	SỐ VẠC ĐÓNG TRƯỚC	NGÀY MUA	NGÀY MÀNG
Chánh Thôn.....	Quận Móc-Hoá	4500	15 Juillet 1918	15 Juillet 1919
Bà Trương-Công-D.	À Gia-Định	5.00	10 Août 1918	10 Août 1919
Ông Ng.-vân-Th.....	Propriétaire Căi-mơn	5.00	1er Février 1919	1er Février 1920
id Trần-vân-K.....	Instituteur Cho-lôn	5.00	1er Mars 1919	1er Mars 1920
id Lê-ngọc-Th.....	Ban-biên An-trường	5.00	8 Février 1919	8 Février 1920
id Mai-dăng-S.....	Propriétaire An-trường	5.00	id	id
id Lê-quan-H.....	Cải-Trung id	5.00	10 Août 1918	10 Août 1919
id Trần-vân-T.....	Cruz-XX Long-diên	5.00	1er Juillet 1918	1er Juillet 1919
id Hoàng-À-B.....	Mỹ-phước-Tây Ca-lây	5.00	1er Mars 1919	1er Mars 1920
id Syndicat Agricole	Mỹ-ph	5.00	1er Janvier 1919	1er Janvier 1920
id Trần-bảo-T.....	Hội-dồng Ba-dương	5.00	10 Août 1918	10 Août 1919
id Thái-công-B.....	Secrétaire B. et R. Banam	5.00	1er Mars 1919	1er Mars 1920
id Cao-hải-A.....	KS-trưởng Cai-bè	5.00	1er Août 1918	1er Août 1919
id Trích-hải-A.....	Hội-dồng id	5.00	4 Janvier 1918	4 Janvier 1919
id Faiseur Mutual.	Long-xuyên	5.00	10 Août 1918	10 Août 1919
id Ng.-dức-Tr.....	Long-diên Bac-liêu	5.00	1er Février 1919	1er Février 1920
Bà Benoit Lê-vân-Ch	Propriétaire Căc-kho	5.00	1er Mars 1919	1er Mars 1920
Ông Trích-vân-Ch.....	Secrétaire Săc-ec	5.00	1er Octobre 1918	1er Octobre 1919
id Lê-vân-T.....	Secrétaire id	5.00	id	id
id Lưu-Cúc.....	Commisairat Săc-trang	5.00	1er Février 1919	1er Février 1920
id Trần-hữu-L.....	Maire Vianlay Bac-liêu	5.00	1er Mars 1919	1er Mars 1920
id Ng-khê-C.....	Propriétaire Căc-giêc	10.00	1er Février 1918	1er Juin 1920

CHẢI PHÁCH SANH CỎ TẮNG

Thuốc Chải-phách-sanh cỏ-tắng này chuyên trị về ngoại-khảo; những gúe độc lở lĩu lan ngày mà không lành phải dùng thuốc nước trẻ độc của tiệm NHÍ-THIÊN-ĐƯỜNG mà rửa, rồi xức thuốc tắng này vào nơi mẩy chổ đau thì thấy hiệu nghiệm liền.

Chỉ một ve là... 0\$20

Tại tiệm Nhi-Thiên-Đường, có bán.

PNOM-PENH-BAZAR TRƯỜNG-XUAN

BÁN SỈ

BÁN LẺ

Nước áo bánh-tô, áo-xơ, kiểu đẹp, No 902/8 — thứ lớn 12 chiếc..... 0\$36
 Nước áo bánh-tô, áo-xơ, kiểu đẹp, No 902/6 — thứ nhỏ 12 chiếc..... 0 25
 Nước áo sơ-mi (chemise) xuy vải, kiểu đẹp, 5 chiếc — 12 bộ..... 2 40
 Lược sàng gỗ lớn cúp — 12 chiếc..... 5 50
 Băng-bẻ, lau bằng liệu đã làm, một chiếc không, chùng đũa, xo, hời, xe ngựa, nhĩa lượ, mỗi hộp 12 cái khác thứ (dùng để viết) 0 90
 Cartes postales gổc Âu-châu, hình xứ Cao-mên, Nam-xỳ một tập..... 2\$50
 — một ngàn..... 18 00
 Khăn bàn lông dệt bông hoa, loại 0=67 x 1m45, 12 cái..... 3\$00
 Giày viết thư, mỗi hộp 50 chiếc, 50 loại khác nhau
 — « Toilette Supérieure » 12 hộp..... 3\$25
 — « Cosette » 12 hộp..... 9 50
 — « Lilyette » 12 hộp..... 8 50
 Bàn chải răng, 12 cái..... 4 30
 Chỉ contre remboursement, Ai mua 10\$ 00 trở lên phải gửi trước dĩa bạc 1\$ 00, người gửi mỗi hàng 5%

Le Directeur Garant: Louis L'Éclair

25-26, Quai Piquet Pnom-Penh.

QUYNH-MỸ NGUYEN-NGOC-CU

30 20, đường Aspiral-Courbet, CHỢ TIỀN THÀNH MỚI SAIGON, Cáo, than, nước-mắm, sữa, omelette, bột, trà-sắc, thuốc bắt cày cày, thuốc đánh trâu.

Nước mắm Phú-quê ngon thương hiệu Tiên này bán rộng nước-mắm ở tỉnh Bình-thuận; không bán nước-mắm ở đây. Mụn về chỉ hoặc sai đến hàng, phải viết giấy, thì có thể đơn đến nhà chúng tôi. Hay tới lại có đơn chổ ăn chổ nghỉ hay về quê, thì mua dùng ngay thì gởi, chúng tôi có thể gửi tới, thì gởi theo đường bưu điện, thì gởi theo đường bưu điện.

LỤC-TÍNH-KHÁCH-LẦU SAIGON

Tiệm Lục-tính-khách-lầu, có phòng ngủ rộng rãi, sạch sẽ và mát mẻ vô cùng; ở tại góc chợ mới Saigon, đường Espagn, số 84-92.

EDEN-CINÉMA

Tuần này rạp hát bóng Eden-Cinéma hát nhiều lớp lạ, hát tình những tưởng mới đã hay mà lại vui, thường Nam-kỳ chưa hề có. Hát tưởng mới nhiều lớp hay lắm. Liệt vị hãy đến xem chơi cho tiêu khiển.

CASINO DE SAIGON

Nhà hát bóng Casino đứng bực nhứt trong cõi Đông-Dương, mỗi tuần thay nhiều lớp lạ thường, đã hay lại vui về, binh Pathé-frères gởi lại. Ông Léopold đã lập nhà hát tại Saigon 25 năm công cang, thầy thầy đều rõ chàng công người máy không rung hình chói tốt tươi xem tới, rảnh mà không mỏi mắt. Xin quý khách thừa kh không mất đến xem chơi tiêu-khuyến rất vui lòng, nhiều tích hay đẹp dạ quý ông. Sự mẫu nhiệm xưa nay chưa từng thấy. Gấu tới đây sẽ hát tuông La Reine Sennuie hay lắm.

TIỆM AN-HƯƠNG

Kính mời thân cùng lục châu quý khách đàng rỏ, Tiệm tôi có bán rộng hàng Tàu những là văn xuyến lành nhiều cùng là hàng ta kêu là hàng vườn, nhuộm đen diệu láng thật tốt không hề trở, tôi chắc ý, vì châu tại Cao-lãnh tới (già rỏ) nên đồ nhuộm đen của tôi tốt cao chăm không tiết, đã nhuộm nhiều chăm rất kỹ càng giá rỏ hơn xứ khác, vì các xứ khác phải mua châu tại xứ tôi giá mắc, nên không thể bị kiếp hàng đen của tôi, còn đồ hàng Bắc tôi cũng đủ thứ từ lãnh tại Hà-nội, xin quý khách muốn mua vật chi dùng, xin gởi thư đến, tôi sẽ gởi lại liền, như vậy nạo muốn mua nhiều mà bán tôi tình chi tiết nạo, như muốn hỏi giá trước tôi cũng trả lời liền, hàng tôi gởi contre-remboursement. Cao-lãnh, Nguyễn-xuân-Trước. Cán bực

TRẠI THỢ MỘC MIÊU LƯỢC-LONG G

Ở tại chợ Lăi-thiền. Trại thợ mộc miêu lược-long g. Trại thợ mộc tôi sáng tạo đồ hơn 5 năm ở phía sau phố chợ đường xe hơi Saigon-Thành, một phòng sáng đồ bằng sắt dài một mét bốn mươi lăm, rộng bốn mét, để người thợ cho đến mười người, bằng sắt của công 7, 8 trụ cao đến 12 trụ, và bằng sắt mặt đất, bằng sắt một chỗ tây, chùng chùng tam lần từ 1m55, có thứ 5 trụ 4 góc chùng giấy lá tây, bằng nhựa (table d'apéritifs), bằng khách (table de salon), bằng viết (bureau) bằng rửa mặt (table de toilette) bằng nguyệt, từ áo tron, từ áo khăn từ thờ của biển liêu thanh thứ kiến về sơn thấy chữ ó chữ vàng, ghế ngồi mặt tròn, mặt tròn dĩa, mặt dĩa, và có đủ thứ đồ điện, những là chùng dĩa, dĩa, hộp, khay, kỷ vàng, gỗ, vàng hạt, vàng hoa, vàng tre, hết thấy đều làm bằng cây danh mộc, chỉ mua gấu kim thời trên biển, chắt chắt và bán giá rỏ.

Còn phía trước phố chợ có dọn thêm một phòng để bán đồ sơn phục và đồ danh mộc từ anh thứ trau đều có đủ. Kính xin chú-tôn quý-khách thừa tiếp nhân đư xin ghé lại tiệm tôi mua mua đồ làm sang hoặc là đặt mua chi chùng đồ trong nhà tôi sáng lòng mau mau làm cho vừa ý quý ông. NGI-LONG-THAO, chủ trại kính cáo.

Tiệm Hiệp-Thành TÀI MYTHO

Kính cùng chư quân-tử trong tỉnh Mytho và các tỉnh lân cận được hay, nay tôi mới lập ra một tiệm, lấy hiệu là « Hiệp-Thành » tại chợ Mytho, để làm Đại-lý cho hiệu Liên-Thành Cho-lôn mà bán các thứ nước mắm Thanh-thiết thiệt ngon, và tiệm tôi cũng đại-lý cho hai tiệm mộc Lăi-thiền của ông Nguyễn-long-Tuao và ông Nguyễn-hiệp-Hồ mà bán đủ thứ bàn, tủ, ghế, cháng, băng cây đàn mộc như: gô, trê, và cầm-lý vân vân. Nước mắm đã ngon, mà ghé bàn cùng khách. Lục-châu đều nghe tiếng đã lâu. Cúi xin chư ông lấy lòng có cấp, đến giúp bàn chùng bang, thì tôi thăm cảm cháng cùng. Mytho, Hiệp-Thành Chủ-nhơn, Tạ-Vân-Quyên Cán khất.

Tiệm đóng xe

Sửa xe và bán đồ đồ phòng từng
đường Luro môn bài 99 và 101.
(Đất-hồ) Saigon
Trấn-vân-Hiệp chủ tiệm

Kính chào Lạc-châu quý khách đong rổ: Tiệm tôi có đóng đồ kiểu xe như là: Xe mũi, xe hai bánh, xe ba bánh, xe kéo và cũng có bán các thứ xe cũ sửa lại chặc chắn; có bán đến xe dù kiểu, bánh xe cao-sa bằng cây giã-bén hèn tây chế lại cao-sa đượ đồ tây trong bánh, kính đèn tây, để bắt bắt xe đẹp chặc và xe song mã bằng da tây may rất khéo và chặc, có bán yên ôli, chưởng đạp hai tầng, bình để thấp đèn khi đi theo xe, sơn xe... và sửa xe.

Có vài quý khách có dịp đến Đất-hồ xin ghé lại tiệm tôi một lúc trước có công cuộc của tôi làm, sau có cần dùng món chi da thiêu mua giúp làm... nghĩ, thì tôi rất cảm ơn họ có. Còn chữ quí khách ở xa muốn gởi thư hỏi thăm món chi cũng gửi cả tôi sẵn lòng hậu đáp.

Còn tới cùng có cỡi bình những là đôi xe, bánh cao-sa giã-bén, để bắt bắt da tây nổi tiêm Thái-Binh trước nhà giấy xe lửa Mỹ Saigon, tiệm Lạc-quân-lâu số 84 đường d'Espagne.

Trấn-vân-Hiệp chủ tiệm

GRAVURE

SUR MÉTAUX ET MARBRES

Tiệm tôi đã lập ra mười năm nay khác đủ kiểu con dấu đồng và mũ thừng. Có chạm mó biu đá cẩm thạch để mã. Tôi có in đủ kiểu trong catalogue (mực lục) để cho quí-vị lựa kiem mà dùng. Xin chữ tôn chiểu có tôi rất cảm ơn.

Nay kính.

LỜI-RAO

BỘN NHẠC LANGSA SAIGON

Ông SERSOT. là thầy đến, có danh tiếng ở lại một bọn nhạc Langsa 25 người, ở các thứ kèn, cho những người Annam học sáu năm nay, để tập rành rõ đủ các thứ-hầu theo các thứ người Langsa: (Marches sa, Redoubles, Polkas, Mazurkas, Valses, Ouvertures, Fantaisies Aires Nationaux và Marches fanfantes) cũng như các bọn bên phương tây.

Bà Lon ba năm nay, bên này có dư nhiều âm nhạc, lễ khánh-tân, rước các quan Langsa cũng chơi nhiều chỗ để hội người Langsa, Anam; tại Bôn-kên đường Kim-lưu, các nhà hát Tây Saigon, và Lạc-thần đấu nhạc danh, lại các nghệ sĩ Langsa cũng đến tập kèn.

Vậy trong Lạc-châu, quí ông quí bà, như có dịp đi, hoặc nghỉ ngơi, tang chế, kỵ lễ tây quan, nên viết thư cho ông SERSOT, mà thong nghĩ, gửi đi danh rành, từ theo xa gần, ông sẽ tính giá chi phí; trước là đến giúp cuộc vui theo lễ làm thờ, và làm cho đẹp lòng quí ông quí bà bằng nghệ thuật mà xem thấy con nhà Anam cũng ngày càng tập họ.

Monsieur SERSOT,

Chef de l'Harmonie Indigène,

No 55, Rue Richaud

SAIGON

Thuộc Phát-lãnh-huân trị bình nóng lạnh rất nên thân hiệu; tại tiệm Nhự-thiên-đường ở Cholon có bán.

Nam-trung Nhựt-báo

Nhật báo miền Bắc và miền Trung

Giá trọn năm..... \$ 5 00
Giá sáu tháng..... 3 00
Bản tử mỗi số..... 0 10
Báo quân tại đường Catinet, số 187 Saigon

大橋相印行
KÉN-CHAN-LAU

TIỆM CHỤP HÌNH VÀ RƠI HÌNH NHỎ RA LỖN
Số nhà 296, đường Thủy-bình
CHOLON

Tiệm tôi nghiên cứu cách chụp hình, cũng đã lâu năm, mới khai trương được ít tháng nay, có nhiều tay nghề kỹ thuật về chụp hình và rọi hình ảnh. Về lại những vật lý học, như ảnh, nước thuốc. Đến là tiếp khách, chiểu riêng bên này bên kia, mà giá thật như rổ. Chữ-vị vui lòng quang-có bằng tôi hết sức hoan-nginh.

Xin chữ quí khách muốn lấy chọn dạng thì, làm của đồ tích để đời, mời đến gọi ngay đến tiệm tôi, có sẵn đồ y-phục, và đồ trang sức nam nữ, bày biện phong-nuân. Lại có nhiều than đá, đá nhũ, nước non, cây cối lên sẵn trên đá, mà giá thật như rổ. Chữ-vị vui lòng quang-có bằng tôi hết sức hoan-nginh.

GIÁ TIỀN

Cách thức hình.....	9x12	13x18	16x24	21x30
Giấy citrate láng hai tầng				
đán trên giấy bít.....	1\$ 20	\$ 40	\$ 60	\$ 80
Thêm mỗi tấm.....	0 25	0 50	0 75	1 25
Giấy gelatine bromure hai				
tầng đán trên giấy bít.....	1 50	2 05	3 00	3 50
Thêm mỗi tấm.....	0 40	0 80	1 25	2 00
Chụp mỗi giờ.....	0 20	0 30	0 50	0 75
Cho nước thuốc màu.....	0 25	0 50	0 70	1 00

Như ai muốn kêu đi chụp chớ nào xa hơn thì phải chú tiền hình phí.

LÀM HÌNH NHỎ RA LỖN

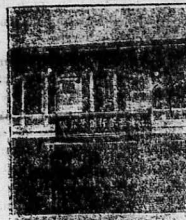
Giấy gelatine bromure.....	30x50	\$ 40
"	50x70	15 00
"	70x100	25 00
"	75x100	50 00

CÁN KIỆP.— Phải trả trước phần nửa tiền dục cợc.

GIÁ HÌNH CHỤP VÀ CARTES POSTALES
12 tấm..... \$ 4 00 || 6 tấm..... 2 50
Tư-vị-nhơn LÊ-HUY-NAM phụ tá
黎 人 輝 黎 人 輝

TRIỆU-CUÔNG

MỘT TIỆM LỚN TẠI CHOLON, SỐ 158 ĐƯỜNG MARINS
Một tiệm mới tại Saigon số 3 đường Gallieni
TRÔNG RANG và THAY CON MẮT

Kính lời cùng Lạc-châu quí ông quí bà kính chào quí-vị. Nay tôi có mở một tiệm bán đồ sửa-trang theo kiểu kiêu-thời, rất nên xinh đẹp, ở tại chợ Saigon đường Schroeder số 23. Khi trước tôi có lập tiệm bán đồ sửa-trang ở Chợ-lớn, đường Thủy-bình (Rue des Marins) số 184, tục danh là bán chào-mũi, nên tôi thường phải quí-vị quí-cô ưa dùng đồ của nhà và họ-mỹ.

Nay tôi lại thêm một tiệm mới tại Saigon (17 Mars 1949) số 3 đường Gallieni (đường ngang gần xe lửa Saigon-Cholon) ở đường trên) cho-mới Saigon cũng có trông rành và biến rành giá thật rẻ, cũng có bán các món khác thường dùng theo ý của

chứ quí-vị, mỗi mỗi các công trong sự mua bán của tiệm tôi thời giá có đều thiệt lẻ hoải các nơi khác chẳng sai. Vậy tôi kính mời chữ quí-vị hãy thử ghé thăm tiệm tôi hết lòng cảm ơn. Quý như chữ quí khách ở trong Lạc-châu có cần dùng món chi, xin chữ phiên viết thư cho tôi tại, tôi sẵn lòng có cách LONTRE REMBOURSEMENT.

TRIỆU-CUÔNG kính

東 大 一 東 大

49-51, Rue Duperré, 49-51
SAIGON

Chụp hình đủ kiểu, tôi làm!
Trông-rang và bích-răng

GIÀ RÈ LẮM!!

Epiciarie Saigonaise
TIỆM
Minh-thành-Hoà
BÁN ĐỒ NỮ TRANG
35, Rue Schroeder. — Saigon

Thật lời cho lạc-châu chữ quí khách đong rổ: Nay tôi có mở một tiệm bán đồ nữ-trang theo kiểu kiêu-thời, rất nên xinh đẹp, ở tại chợ Saigon đường Schroeder số 23. Khi trước tôi có lập tiệm bán đồ nữ-trang ở Chợ-lớn, đường Thủy-bình (Rue des Marins) số 184, tục danh là bán chào-mũi, nên tôi thường phải quí-vị quí-cô ưa dùng đồ của nhà và họ-mỹ.

Từ khi tôi mở 2 cửa tiệm ấy đó, nay cũng như on quí-bà chiểu có cho người đồng-bằng nên việc tôi rất cảm ơn, ngày nay mà trong lạc-châu hiệp-bùng, lập thêm bán đồ nữ-trang như tôi thì tôi lấy làm vui mừng cho các ông và chữ xin cho các ông cho mau thành gia.

Nay kính

Nhuyễn-vân-Lạc chủ đồ Hết-Khoẻ.

CÁO BẠCH

Kính trình quí-vị đong rổ: Chúng tôi một lập một tiệm ở đường Catinet, môn bài số 87, Saigon, có sửa các thứ này: Như là đồng-hạ, xe máy, may đánh chữ, máy may, máy hát, tủ lạnh, và... Có kiểu các thứ con dấu đồng và sắt thủng đủ kiểu, chạm mó đá sơn thạch, vân vân...

Bán đi và bán lại đồ phụ tùng xe máy, motor, oto, taxi và ô tô, và các bộ phận, như như là các thứ men-hơ-nơ.
Quý-vị ở xa muốn mua hay là sửa mó gì xin viết thư vào chúng tôi thì chúng tôi sẽ gởi lại lập tức và tính giá thiệt rẻ (gửi cách làm mua giao ngân, Centre Remboursement) quí-vị muốn mua mó gì ở Saigon hay là hỏi thăm việc chi thì chúng tôi cũng sẵn lòng lo giúp. Xin Chữ-thư chiểu có chúng tôi hết lòng cảm ơn.

LUY-TRUNG
87, Rue Catinet — Saigon

Thơ vẩy mới phải

Mới nghe qua cái đề-mục cuốn thơ, ai cũng cho rằng lạ, chừng mua về mà đọc thì mới biết rằng hay, ấy vậy anh em cũng nên mua một cuốn mà xem, thì mới biết vì sao mà đặt tên nó là thơ vẩy mới phải?

Giá mỗi cuốn là..... 0\$10

Tại Saigon máy nhà sách đều có bán, tại quán Ông-cô-Min-đam Saigon và quán Đại-việt-tập-chi Long-xuyên cũng có bán.

CỦ GIẤ VÀ CỦ TRÀM

Kính cùng Lục-châu chư quân-tử rồ: Tại vựa tôi có trữ đủ thứ Caoông, Tràm và Caoông giá, dài vẫn nhỏ lớn đủ thứ đủ hạng, để dùng mà làm nến nhà, hay là đóng cơ cũng được, như liệt-vị muốn mua bao nhiêu hoặc hạng nào thứ nào xin việc thơ cho tôi mà thương lượng giá cả trước cho xong, thì tôi sẽ cho giá chót đến nhà cho liệt-vị.

Nay kính TRẦN-TÂN-TÀI Marchand de bois à Hachya.

NAM-HÔNG-PHÁT KHÁCH-SANG

ở đường Boulevard Bonnard, số 108 ngay gần ao hồ Saigon-Govap tại Chợ-mới Saigon

Bán rượu lạy và sữa xe máy, dầu essence và dầu alcohol. Có các mướn phòng ngủ sạch sẽ rộng mát, giá rẻ.

Quý-quan, Quý-khách ở xa muốn mua hết của vật chi thì tôi sẵn sàng, mướn phòng ngủ gọi tôi chi số ở máy ông.

Tiệm khắc con dấu

Kính lễ cùng Quý-khách đấng rồ: Tiệm tôi khắc con dấu đồng, cao-su và bằng đá cẩm-thạch để mộ, văn vân... Giá rẻ đồ tốt mà làm mau, nếu quý-khách si mướn dùng kiểu nào, xin giới thơ lại tiệm tôi lấy Catalogue lựa kiểu mà dùng, thì tôi sẽ hết sức làm cho vừa ý.

TRẦN-DUY-BINH Graveur 89, Rue Catinat, 89. - Saigon

Thuốc Cam-tích này tại tiệm NHI-THIÊN-ĐƯƠNG ở tại đường Canton số 88 Chợ-lớn có bán, hay làm; liệt-vị có con mà bị bệnh Cam-tích cũng nên giới đến đó mua về cho nó ăn thì thấy hiệu nghiệm liền.

Mỗi gói 10 bình... 0\$10 Mỗi hộp 100 bình... 0 \$0

TIỆM Trương-văn-Hanh

SADEC

Có bán xe máy mới và đủ đồ phụ tùng xe máy và sửa xe. Lính thấp mướn đèn khí đá (carbure) theo cuộc quan, hôn, tan, lễ, kỵ-yên, tang-hia, hạ-tho.

Khăn đen bằng nhiều tây tốt thường hạng; bán mới và bán lẻ vỏ ruột xe máy hiệu Michelin.

Quý khách ở xa muốn mua đồ phụ tùng xe máy, xin giới thơ cho tôi, tôi sẵn lòng kỹ lưỡng giới contre remboursement (nghĩa là đóng bạc tại nhà thơ mà lãnh đồ).

Hoặc muốn biết giá đồ trước khi mua thì tôi sẵn lòng cho giá đồ phụ tùng in sẵn bằng chữ quốc-ngữ (Prix courants).

TRƯƠNG-VĂN-HANH chủ nhân.

CÁO BẠCH

Chúng tôi mới mở một tiệm tại đường d'Adran, môn bài số 110 (ngang trước Tòa Tân-đào, hiệu là Tân-phát Long, đồ sữa: Đèn Tito-Landi và đèn Manchons, xe máy, tủ sắt, máy đánh chữ, máy lặt và sữa đồng-bộ, văn vân. Lại cũng có bán: Manchons, Carbure và dầu Essence đủ thứ.

Những thơ và máy móc sắp đặt tại tiệm làm được các việc thơ y qui-ông giao cho chúng tôi.

Mỗi khi qui-quap có đám tiệc chi mà muốn chưng đèn trong nhà (hỗn-say), thì chúng tôi cũng làm được, mướn là cho chúng tôi hay trước.

Thơ và Mandat xin để như vầy:

Nguyễn-văn-Chuộc 110, Rue d'Adran Saigon

VỰA LỚN TRỪ ĐỒ VẬT THỰC H. BLANC và HAUFF

Rượu nho đỏ và trắng (thùng và ra ve)

Nước PERRIER

Như Soda, mua nguyên thùng và ra ve, về lớn, về phiên-nhĩa và về gộp lại.

Sữa hiệu CON GẤU

Sữa tươi tốt như mới vắt ra

SỮA ĐẶC NGỌT CONDENSE

Sữa đặc không đường condensed

Sữa béo lớn

Sữa bò hiệu CON GẤU tại hành phố này làm ra

Giấy hút thuốc hiệu CHAUVE-SOURIS

Máy viết chữ hiệu UNDERWOOD, viết rõ ràng làm.

Lời rao

Kính cáo-cùng chư-quí-ông và quý-thị ở đồng hay.

Tôi là Nguyễn-văn-Mit chủ tiệm bán nón tại đường d'Adran môn bài số 110, Kể từ ngày 1er d'Avril 1948, thì tôi dời tiệm qua đường d'Ormay môn bài số 49. Xin quý ông và quý thầy nhắm lúc nhàn du, xin ghé tiệm tôi xem chơi, thì tôi sẵn lòng tiếp rước.

Nguyễn-văn-Mit 49, rue d'Ormay, 49 - SAIGON

Trà này trị bệnh cảm hay làm, tiệm Nhi-Thiên-Đương có bán.

ĐÀU XỔ

Củ nhà thuốc NHI-THIÊN-ĐƯƠNG 88, Rue de Canton, à Cholon

Thứ dầu xô này của bên-đường hết lòng nghiên cứu mà chế ra, rất nên thuận lương sạch sẽ, những người nóng này trong mình, hoặc ban trái độc địa, hoặc nóng cảm như 'đầu, hôi-miệng, ăn không digest, đường đại tiện huất bón.

Hễ dùng thứ dầu này mà xô thì thấy hiệu nghiệm liền.

Cách dùng:

Sớm mai để bụng đói, trộn nó, với nước cà-phê mà uống.

Người lớn mỗi lần uống 1 ve.

Con nít 2, 3 tuổi mỗi lần uống 1 muỗng canh. Con nít 6, 7 tuổi mỗi lần uống 3 muỗng canh.

Giá mỗi ve..... 0\$20

LIỀU DỌT ẠC CHA RANG

Củ nhà thuốc NHI-THIÊN-ĐƯƠNG 88, Rue de Canton, à Cholon

Phàm người ở đời, rằng là một vật rất qui-rat, cần dùng hơn hết, nếu chúng biết lưu ý mà giữ gìn, thương thấy có nhiều người chưa bao-làm tuổi mà rằng da rụng hết, cho nên phải có thứ phân để chữa rằng là đó rất cần kịp.

Bởi nghĩ vậy, cho nên bên-đường chúng nệ nập nhàn, gia tâm nghiên cứu mà chế ra một thứ phân tốt, đã làm cho thơm miệng mà giết được sâu. Nếu dùng nó mà sức miệng của rằng cho thương mồm ngày, lui rằng da rụng mà lại-bên chác lâu dài, khỏi lo đau như chi cũ.

Mỗi gói giá là..... 0\$20